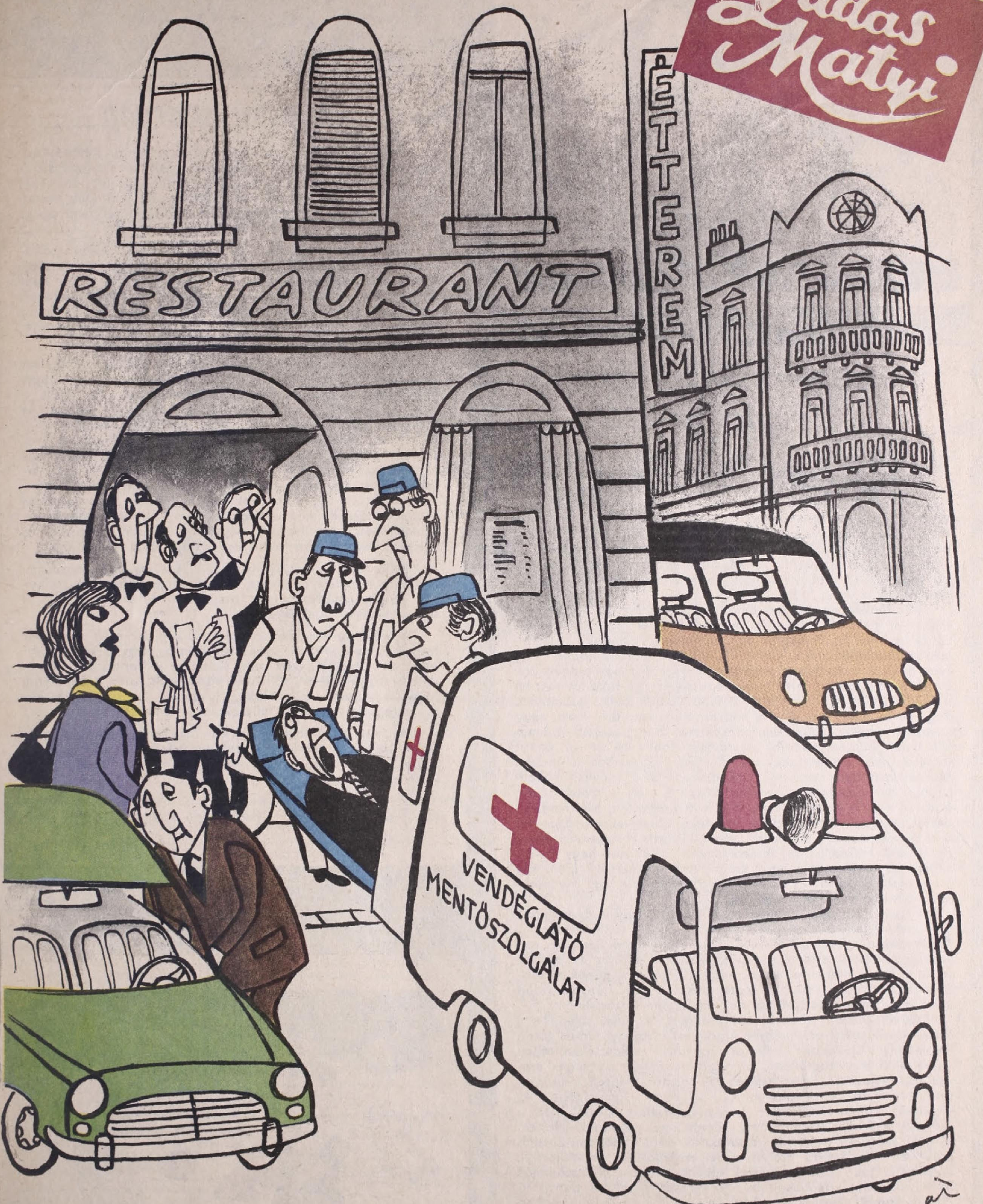
41. ÉVFOLYAM, 28. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

1985. JÚLIUS 10.

Ludas Matyi

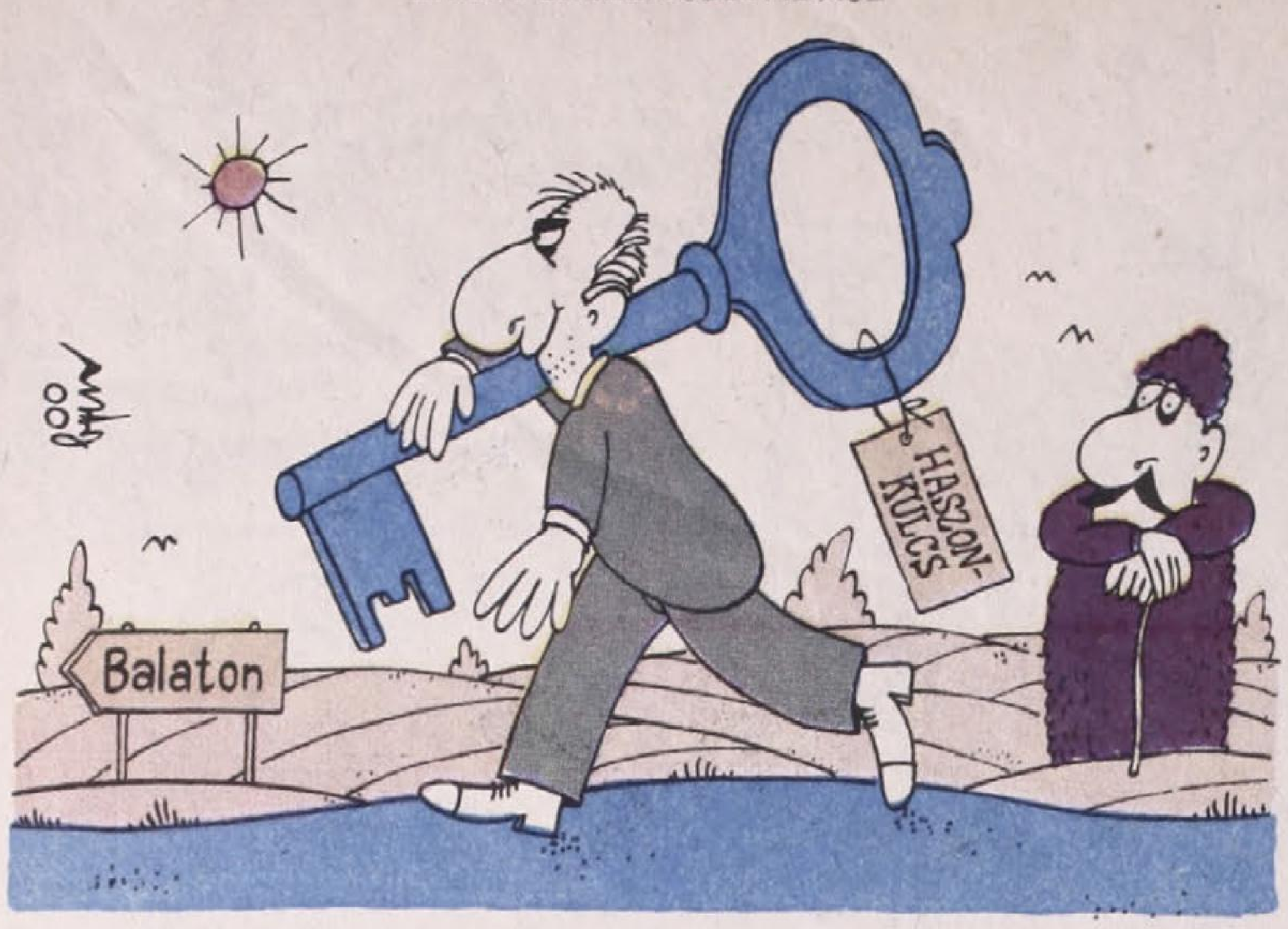

Várnai György rajza

ÚJ SZOLGÁLTATÁS

LUDAS FÓRUM AZ ÉTELMÉRGEZÉSEKRŐL A 8–9. OLDALON

NYÁRI SZERENCSEVADÁSZ

Tanuljunk könnyen, gyorsan számolni

Már a felvágott gyártásába is befogták a számítógépet. Győrben – amint olvasom – a Commodore 64-esbe betáplálják a rendelések adatait, és pillanatok alatt kiszámolja, mennyi hús kell a napi párizsi, veronai és virsli elkészítéséhez. Még a víztartalmát is meghatározza. Valaha fejben tudták mindezt, de az, hogy most gyakran több a víz meg a zsír a felvágottban, nem a gépen múlik. Ő kimutatja, hogy mennyi víz kell és udvarias jelzéssel megkérdi: „Módosítjuk ezt?" Ha azt felelik neki, hogy legyen több víz a párizsiban, nem hördül fel, teljesíti. És még rá is lehet fogni.

Mindenképpen jól jön tehát egy számítógép! De vannak, akik már akkor is előveszik, ha azt kell kiszámolni, mennyi 2×2. És most hadd vágjak fel: én fejben számolok! Első voltam matematikából az iskolában, míg magyarból éppen hogy nem buktam meg. Ma is emlegetem, hogy bár úgy tudnék írni, mint számolni. Mert fejszámoló képességemnek hasznát veszem a KÖZÉRT-ben: miközben a pénztárnál sorban állok, kiszámolom, hogy mibe kerül az, ami a kosaramban van. Bár most néha zavarban vagyok, hogy nem maradtam-e le egy nappal valamelyik árról. Még egyszerűbb ez vendéglőben, ha ott az étlap: mire a fizető az asztalhoz ér, én már magamhoz is tértem. Mindez azonban csak egyszerű összeadás – irigylem viszont azokat, akik új, korszerű módon közelítik meg a matematikát. Mint például a Könyvterjesztő Vállalat igazgatója, akit megkérdeztek, valóban 3 milliárd forint értékű könyv halmozódik-e fel a raktárakban, mire ezt nyilatkozta a Magyar Hírlapban: „Igen, de ez a 3 milliárdos készlet elsősorban attól sok, hogy az érvényes pénzügyi szabályozók szerint annak minősül." Lám, egy jobb szabályozással ez a 3 milliárd mindössze egy kis zsebpénz lehetne az Állam zakójában.

Vagy: a Figyelőben olvasom, hogy a háztartási gépek éves „árszintnövekedése" másfél százalék. „De – tették hozzá az Árhivatalban –, ha azt nézzük, hogy hány havi fizetésre volt szükség öt évvel ezelőtt egy hűtőgép vásárlásához és mennyi most, akkor azt lehet mondani, hogy a háztartási gépek olcsóbbak lettek." Vajon egykori matematikatanárom hányast adott volna egy ilyen feleletre? Ezt én sem tudom kiszámolni...

Számkukacként könnyen észreveszem, ha nem stimmel egy szám. A választási eredmények között ezt olvastam június 10-én valamennyi újságban: „45 országgyűlési választókerületben egyik jelölt sem kapta meg a megválasztáshoz szükséges szavazatokat. Ezekben pótválasztást kell tartani." Három napra rá viszont ezt olvastam valamennyi újságban: „Június 22-én 42 képviselői választókerületben kell pótválasztást tartani." 42 – ezt már elsősként megtanultam – nem egyenlő 45-tel. (Hanem 41-gyel, mert egy helyen a pótválasztás előtti napokban 3 jelölt közül 2 visszalépett.) Nohát, más országokban is előfordul, hogy az először közzétett adatok később, alaposabb átszámolás után valamelyest módosulnak, de ilyenkor legalább annyit illik hozzátenni, hogy „a korábban megállapított 45-tel szemben csak 42 helyen..." Mert ha – mint olvastam – népünk nagy közéleti érdeklődést tanúsított a választások iránt, számoljunk azzal is, hogy hátha észreveszi valaki a számváltozást.

Az alapműveleteket még gyakorolni kell...

Földi Iván

Szomorú vasárnap

Nem szeretnék Kispesten díszcserje lenni. Különösképpen vasárnap. Olyankor ugyanis arrafelé alacsonyan szállnak a fűnyírógépek. De félre a tréfával és az általánosítással. Nem minden díszcserjére mondom, nem minden vasárnapra értem, nem minden fűnyíróról van szó, és nem egész Kispesten.

Kissé részletesebben. Két lakóbizottsági elnök panaszolja, hogy a „Közös otthonunkért, szép virágos Kispestért" társadalmi munkamozgalom keretében tavasszal több mint százan, úgy ötszáz órában szépítették lakókörnyezetüket, parképítő szakemberek segítségével. Pótolták a kitaposott füvet és 200 darab díszcserjét – mályva, rózsa, olajcserje, satöbbi – ültettek.

Aztán jött a május, amely köztudomásúlag a szerelem és a géperejű fűnyírók hónapja. Meg is jelent egy nagytermészetű masina, és letarolt mindent, amit csak talált, a mályvát, a rózsát, az olajcserjét, de főként a satöbbit. Az érzékeny lelkületű lakók ezt zokon vették, és mindjárt ott a helyszínen protestáltunk, ám a fűnyírónak történetesen hasonlóan mimózalelke volt, s úgy elrohant a tetthelyről, hogy még a levágásra váró közönséges füvet is meghagyta. Valaki, aki ért egy kevéskét fűnyíróul, eskü alatt vallja, a gépvandál azt morogta: ha azokat az egyébként igen kívánatos cserjéket társadalmi munkában kiültették, gondozzák is hasonlóképpen, meg hogy ő nagyüzemi módon dolgozik, és nyissz, kivágja azokat mind egy szálig, majd meglátják.

Lelke sebeit begyógyítván jött is újra, egy nagyüzemi munkára kiválóan alkalmas, vészes decibelhiányban szenvedő júniusi vasárnapon, és nagy kedvvel irtotta tovább a semmirekellő díszcserjéket.

A két könnyeskedvű lakóbizottsági elnök ezek után már csak azt nem érti, ha nincs keret arra, hogy a közeli gyerekjátszót rendbehozzák, oda homokot vigyenek, s a kiszedett balesetveszélyes rönköket elszállítsák, arra miként van, hogy társadalmi munkájuk gyümölcseit, nyissz, csak úgy tönkretegyék, vasárnapi műszakban – nyilván többletpénzért.

Azt persze elfelejtik, hogy egy ilyen nagyüzemi fűkaszáló ezt a pénzügyi témát egyáltalán nem vágja, mert ha így volna, akkor most Einstein lenne, és a relativitáselmélettel foglalkozna.

Ez esetben pedig legfeljebb csak társadalmi munkában irtaná a díszcserjéket. Természetesen vasárnap.

Münz András

KÓROS ESET

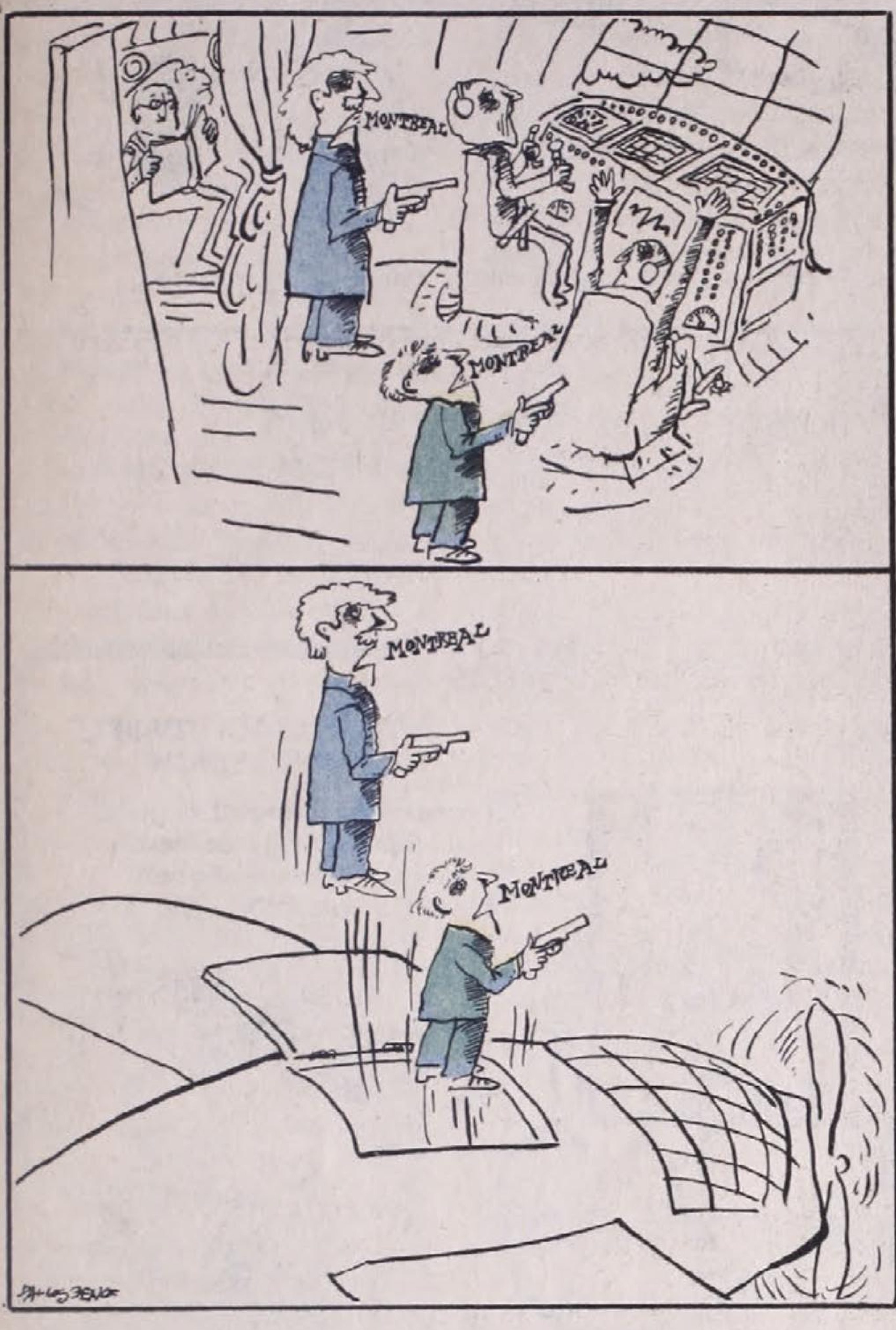

– Ha igazán örömet akar szerezni nekem, pár sort írjon az emlékkönyvembe.

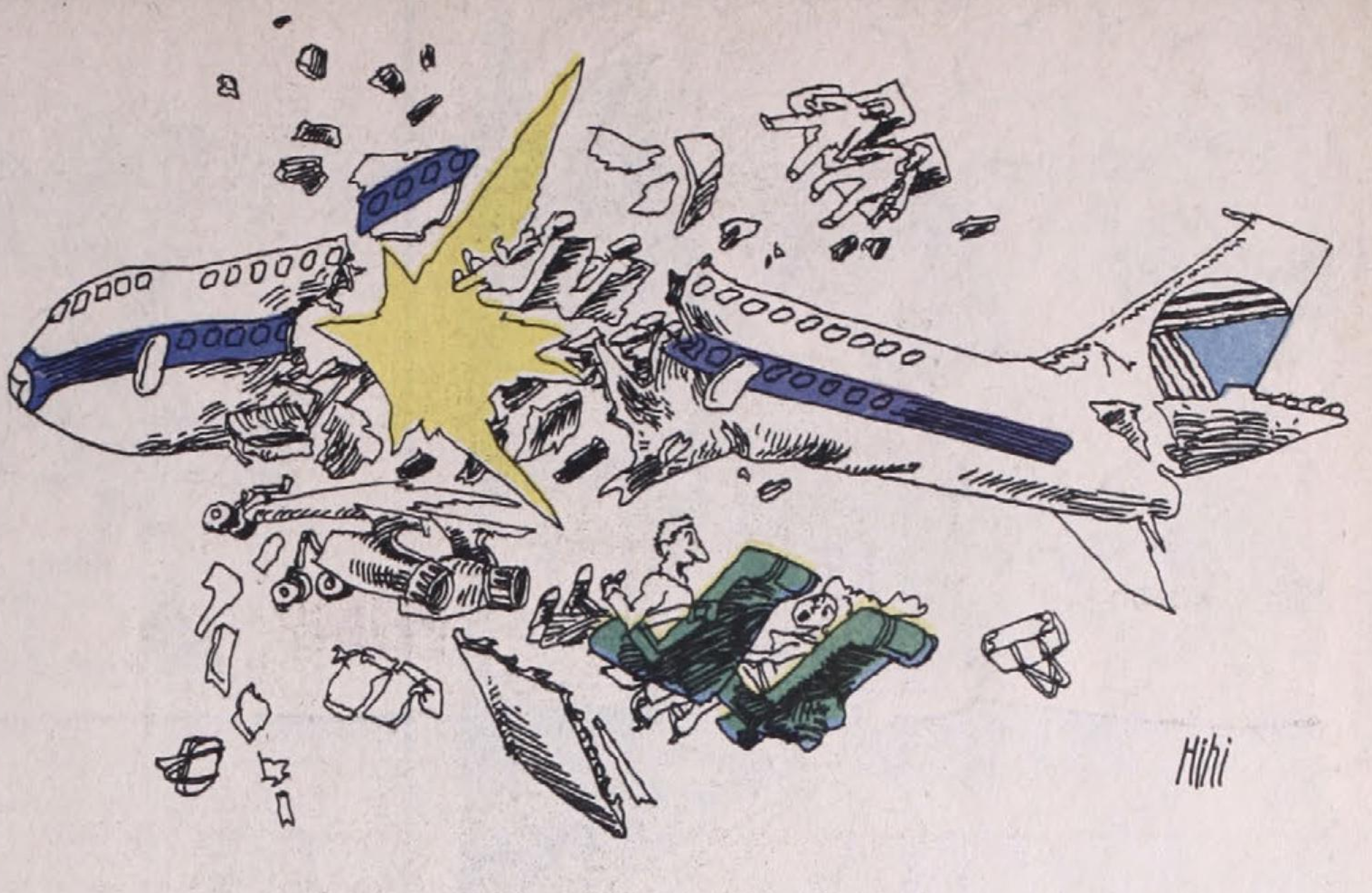
Utastájékoztató a bejrúti repülőtéren:

MINDEN ÓRÁBAN SÍITAREPÜLÉS!

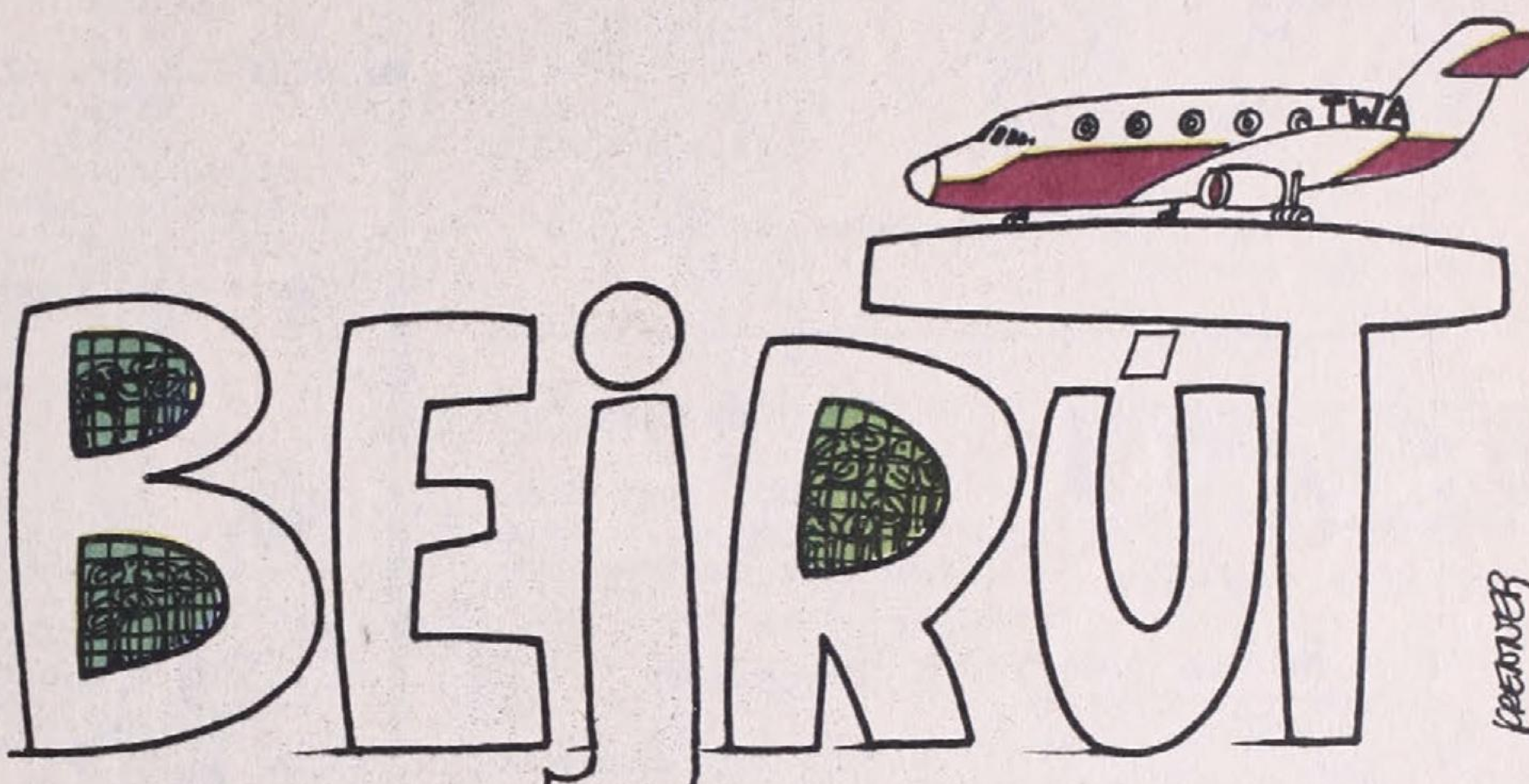
BIZTONSÁGI INTÉZKEDÉS

LÉGI TERRORIZMUS

– Miért? Túsznak lenni sem sokkal jobb . . .

Egy csendes pesti eszpresszóban találkoztam a kitűnő futballistával, Becsúszó Szereléssel, akit mindenki csak Becsunak becéz. Az első kérdésem ez volt:

— Igaz?

— Igaz. De még nem biztos. Ha minden jól megy, akkor a közeljövőben, nemsokára, az Antik Rómában fogok játszani.

— Nem fog neked hiányozni Kislőce, a csapat, a muskátlis pitvarok, az anyaföld, amelyet még a nagyanyádtól kaptál egy cserépben, a tizenegyes és a negyedtizenkettes rúgások a hazai tarlón, a rigófüttyös bíró, aki reggelenként az ablakodra szállt?

— De igen — mondta Becsu, és letörölte homlokára felcsorduló könnyeit. — Hiányozni fog. De nézd, harmincéves vagyok. Gondolnom kell a jövőmre is.

— Mennyiért adtak el?

— Muszáj erre felelnem? — kérdezett vissza Becsúszó Szerelés, és elpirult, mint mindig, amikor pénzről volt szó. Elpirult, mint egy szűzlány a női focicsapatban.

— Nem. Ha akarod, ne válaszolj. Jelenleg mi a helyzet?

— Még folynak a tárgyalások. Az Antik Róma vezetője lenn járt Kislőcén... Ő volt az első... Azt hiszem, nem árulok el titkot, ha elmondom, más klubcsapatok is érdeklődtek irántam...

— Az Antik Róma vezetője megnézett a meccsen?

— Nem. Odahaza lemérte a súlyomat, megnézte, megszámolta a fogaimat, jól szemügyre vette rövid, de erős lábaimat, aztán megkérdezte, hogy tökéletesen egészséges vagyok-e. Mondtam, hogy igen.

— Ennyi volt az egész?

— Igen. Ja, aztán megkérdezte Tuchinger bácsit, a kislőcei mágust, hogy jó formában vagyok-e. Végig tudok-e küzdeni egy kilencvenperces mérkőzést, vagyis bírom-e szuflával.

— Tuchinger bácsi mit mondott?

— Előzőleg kitanítottam. Mondja mindenre azt, hogy da.

— Az előbb említetted, hogy más csapatok is érdeklődtek irántad. Például?

— Például a Nero S. C.

— Sohasem hallottam a nevét.

— Én sem.

— A Nero S. C. menedzsere megnézett a meccsen?

— Furcsa, de nem. Odahaza lemérte a súlyomat, megnézte, megszámolta a fogaimat, jól szemügyre vette rövid, de erős lábaimat, aztán megkérdezte, hogy tökéletesen egészséges vagyok-e. Mondtam, hogy igen.

— Tuchinger bácsinál is járt?

— Igen. Megkérdezte, hogy jó formában vagyok-e. Végig tudok-e küzdeni egy kilencven perces mérkőzést, vagyis bírom-e szuflával. Tuchinger tata mindenre azt mondta, hogy jesz. Én tanítottam meg rá. A sportdiplomáciában ugyanis nagyon fontos a nyelvtudás.

Amikor elbúcsúztam Becsúszó Szereléstől, megkértem, hogy időnként írjon nekem. Megígérte.

Végül is az Antik Róma vette meg Becsut. (Hogy mennyiért, azt nem tudom.) Néhány héttel később kaptam tőle levelet. Idézek belőle:

„Hát itt sokkal nehezebb az edzés, mint odahaza. (Ne meséld el Tuchinger bácsinak!) Reggeltől estig tréning az arénában. Itáliában a focit egészen másképp játsszák, mint nálunk. Meg kell tanulnunk hálót vetni, és mindenki kapott egy rövid, széles pengéjű kardot. A franc tudja, hogy minek. Most be kell fejeznem a levelet, mert az edzőm, akit itt a gladiátorok főnökének neveznek, azt mondta, hogy fussak le Nápolyba és vissza..."

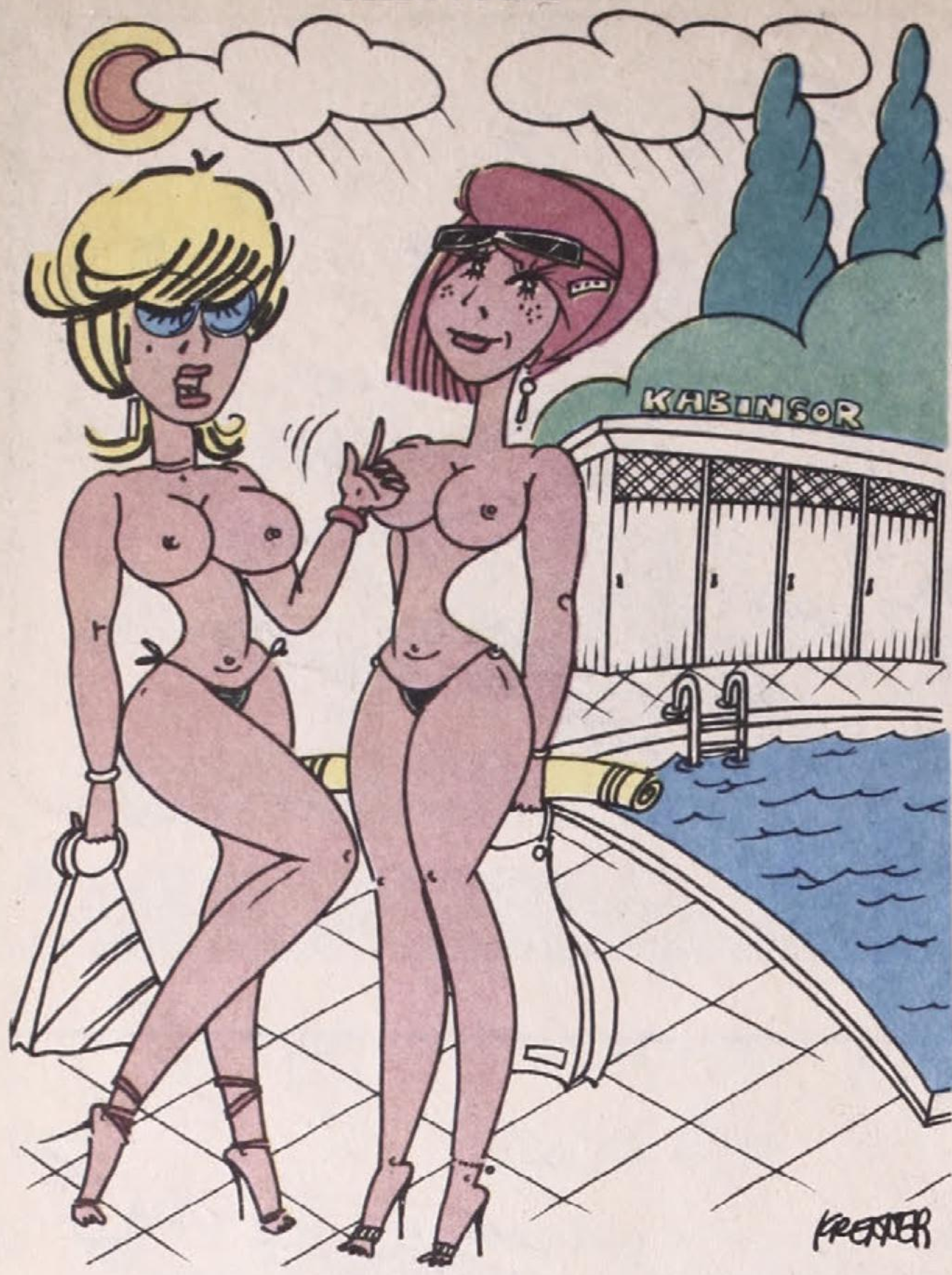
Aztán jött a második levél:

„Szereztem egy tolmácsot, aki megkérdezte az edzőt a nevemben, hogy miért kell ennyire lestrapálni a játékost a meccs előtt. Az edzőm, a gladiátorok főnöke, nagyon dühös lett. Kijelentette, hogy meg vagyok véve, tehát azt kell csinálnom, amit ő akar. (Ne meséljétek el Tuchinger bácsinak Kislőcén!) Vasárnap lesz az első mérkőzésem. Az Oroszlán Sport Klub játékosaival, akiket az itteniek vérszomjasoknak neveznek, mert valódi oroszlánok. A taktikai megbeszélésen az edző a következő utasítást adta: ha meghalljuk az oroszlánbőgést, ne csináljuk össze magunkat. Álljunk ki az aréna közepére, és ha jön az ellenfél, ne táncoljunk el előle, ne cselezzünk feleslegesen, nyugodtan várjuk meg, amíg az oroszlán támad, és ha jók a reflexeink, dobjuk rá a hálót. Ha zizeg a háló, akkor gól, vagyis benne van az oroszlán, ezek után már csak le kell szúrnunk a kardunkkal. Ezt itt nyugodtan meg lehet csinálni, még sárga lapot se kapunk érte. Bezzeg otthon! A legkisebb szabálytalanság és már ugrik a sárga lap! Amikor bevonulunk a pályára, azt kell mondanunk, hogy Ave Caesar, morituri te salutant! Állítólag ez a duma azt jelenti, hogy: Ave, Cézár, a halálba menők köszöntenek!

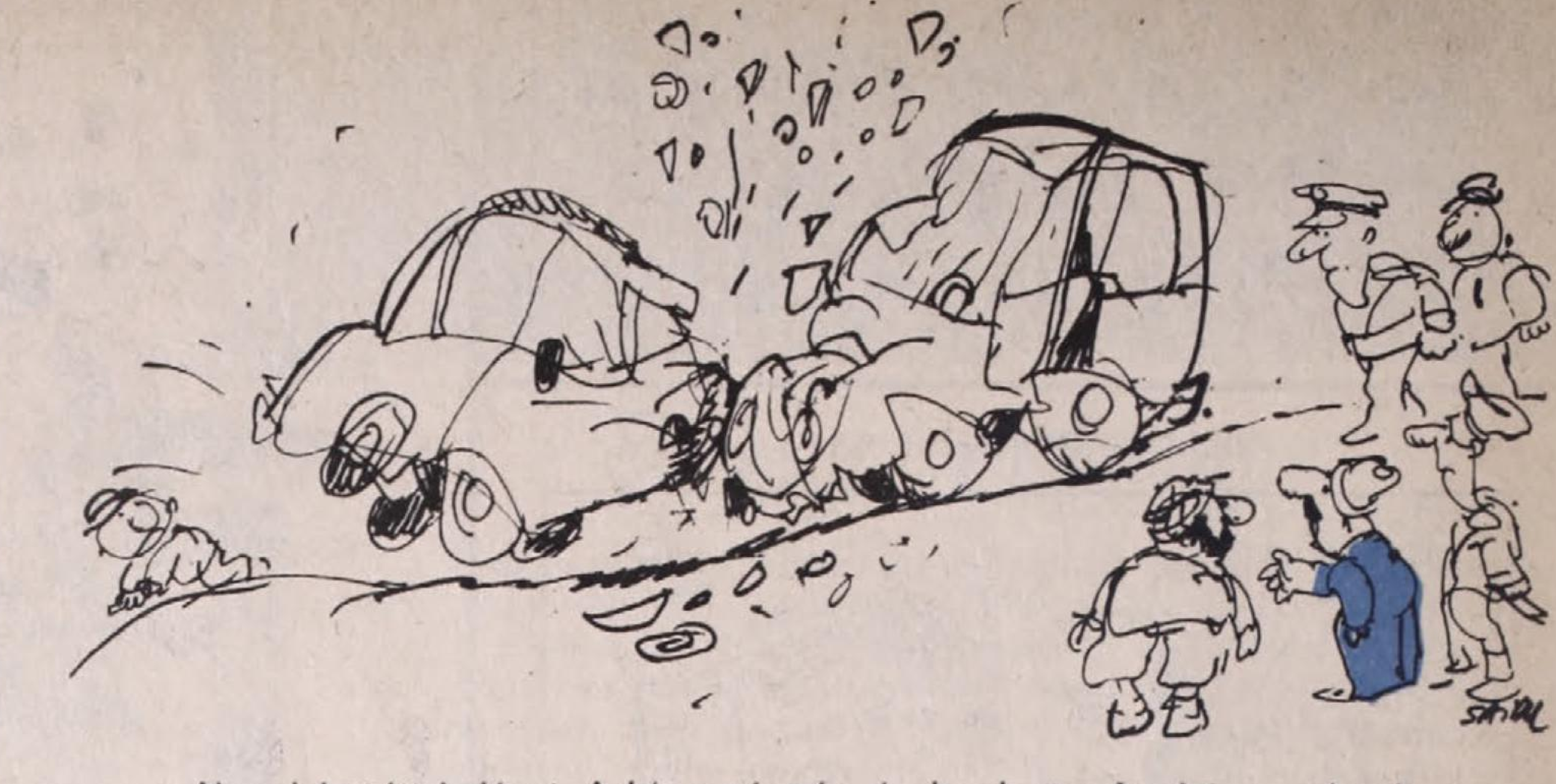
Én nem félek. Hiszen ismersz. Én féljek, egy kislőcei gyerek, aki már a Nagylőce ellen is játszott?"

Mikes György

ÜZLETI FOGÁS

– Szerintem azért engedélyezték a monokinit, hogy rossz időben is legyen vendég!

– Nem lehet közbelépni. A két autó már rég le akart számolni egymással.

— Hallott már az új hazugságfelderítő gépről?
— Mi az hogy hallottam? Egy ilyennel házasodtam össze.

SZILÁNKOK

BIZALMATLANSÁG

— A nagymamám csodálatos ételrecepteket vitt magával a túlvilágra. Nem bízott senkiben, akinek a titkait átadhatta volna.

ORVOS

— Örültem, hogy olyan bérházba költöztem, ahol orvos is lakik. Éjszakai rosszullét esetén van a közelben valaki, aki segít. A második éjszakán ki lett rosszul? Az orvos.

KÖNNYŰ VENDÉG

— Forró húslevest kértem, de sebaj, majd megeszem kocsonyának.

TÍPUS

— Mindenesetre megsértődöm. A továbbiakat aztán meglátjuk.

PESSZIMISTA

— Új főnököt kaptunk. Nem lehet rosszabb, mint az utána következő.

IGÉNYES ÍRÓ

— Mester, mire készül?
— Két éve egy mondaton dolgozom.

LÉLEKTAN

— A szimbolikus pofon nekem jobban fáj, mint a valódi.

LEÁNYKÉRÉS

— Engedje, hogy tisztelettel megkérjem a kezét, de örülnék, ha nem adná.

BOSSZÚ

— Fáj, hogy elhagylak?
— Cseppet sem.
— Akkor bosszúból melletted maradok.

KÖLCSÖN

— Kellemesen csalódtam Bélában. Kölcsönadtam neki száz forintot.
— És?
— Nagyszerű, szórakoztató, fantáziadús, érdekes kifogásokat talál ki, hogy miért nem tudja visszaadni.

IGÉNYESSÉG

— Ezt a pechet! Találtam egy aranyláncot és nincs rajta az aranyóra.

BÖLCSESSÉG

— Már szereztem annyi élettapasztalatot, hogy könnyen tudjak csalódni.

SIKERVÁGY

— Nem tudja, hol vásárolhatnék kevés pénzért egy elismerő oklevelet?

TÖRVÉNYTISZTELŐ

— Szomszéd, maga soha nem megy el hazulról. Miért?
— Mert az utcai alkoholfogyasztást tiltja a törvény.

Galambos Szilveszter

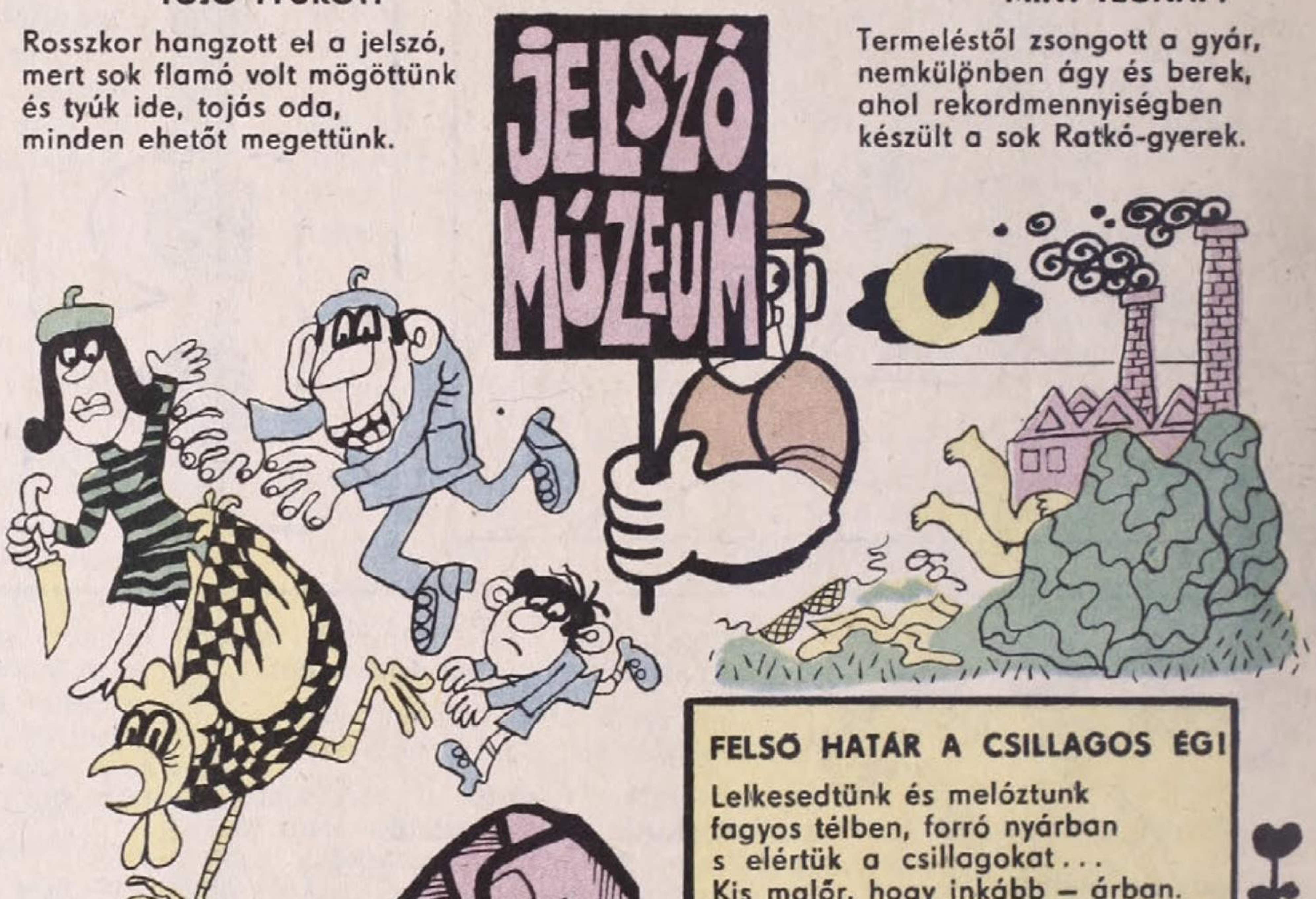
Emlékszik még?

NE EGYUK MEG AZ ARANYTOJÁST TOJÓ TYÚKOT!

Rosszkor hangzott el a jelszó, mert sok flamó volt mögöttünk és tyúk ide, tojás oda, minden ehetőt megettünk.

TERMELJ MA TÖBBET, MINT TEGNAP!

Termeléstől zsongott a gyár, nemkülönben ágy és berek, ahol rekordmennyiségben készült a sok Ratkó-gyerek.

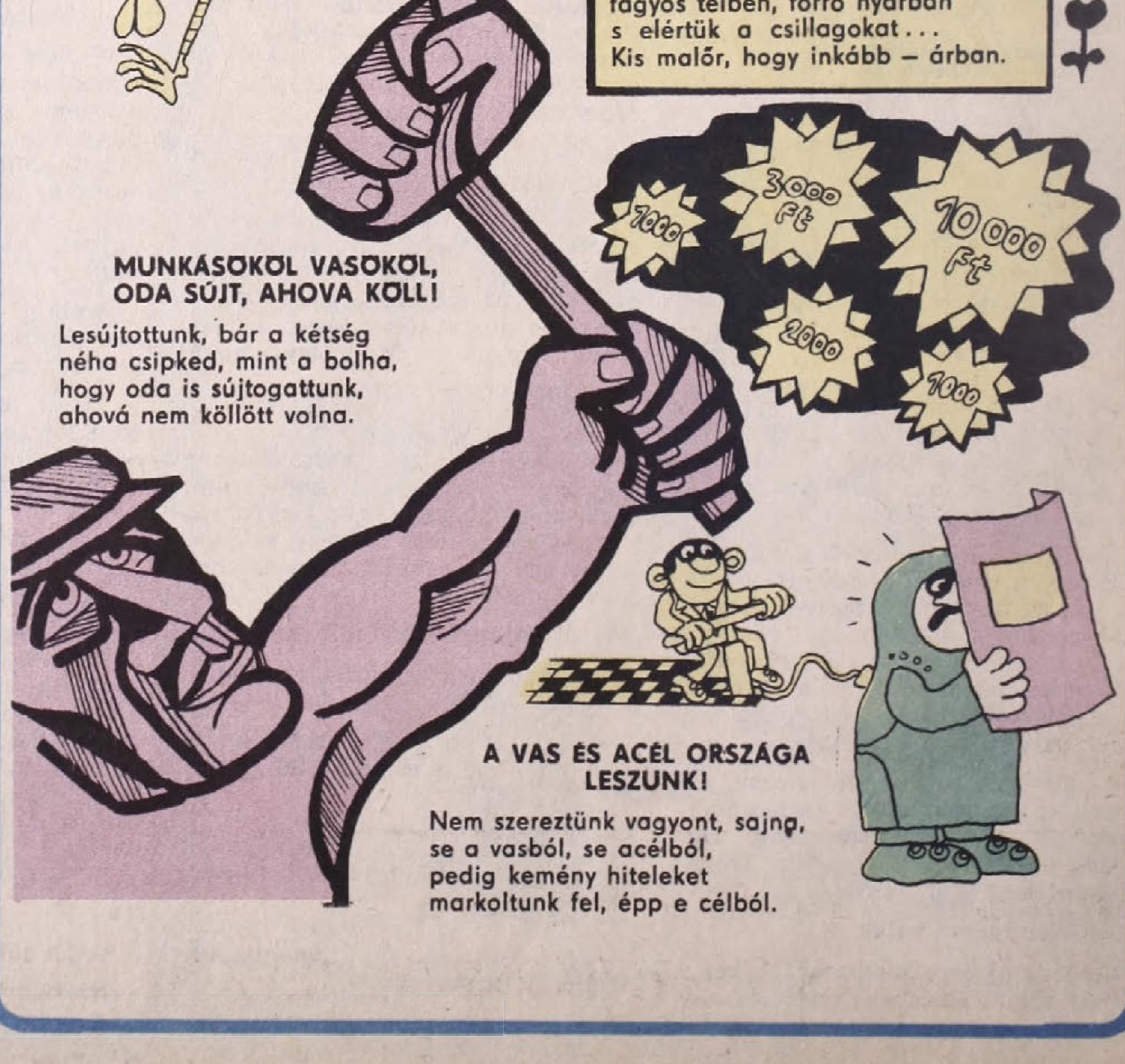

FELSŐ HATÁR A CSILLAGOS ÉG!

Lelkesedtünk és melóztunk fagyos télben, forró nyárban s elértük a csillagokat...
Kis malőr, hogy inkább – árban.

MUNKÁSÖKÖL VASÖKÖL, ODA SÚJT, AHOVA KÖLL!

Lesújtottunk, bár a kétség néha csipked, mint a bolha, hogy oda is sújtogattunk, ahová nem köllött volna.

A VAS ÉS ACÉL ORSZÁGA LESZÜNK!

Nem szereztünk vagyont, sajnos, se a vasból, se acélból, pedig kemény hiteleket markoltunk fel, épp e célból.

VÍZ, VÍZ

Talán már említettem, hogy egy kéttagú küldöttség vezetőhelyetteseként — mert az embernek mindig legyen valami rangja, akkor is, ha nincs — ellátogattam egy fiatal, fejlődő országba, Gumipartra.

Úgy alakult, hogy egy éjszakát egy vidéki kempingben kellett töltenünk, a luxemburgi gyarmatosítók kiűzése után az új rendszer itt nem nyúlt semmihez, a luxemburgiak aljasságára pedig jellemző, hogy csak megépítették a kempinget, de nem jártak vissza javítgatni. Engem legjobban az zavart, hogy az ablakokon szétfoszlottak a szúnyoghálók, a moszkitók mintha kiváló technikájú párbajtőrözők lettek volna, folyton a kezemet szúrták meg. Az éjszaka közepén felébredtem és átkozódva elindultam, hogy egy pohár vizet igyak, mi-

kor leléptem a padlóra, papucsom alatt recsegtek a svábbogarak, víz viszont nem volt. Nem csodálkoztam, sőt mintha emlékeztem is volna rá, hogy Tihamér, a gumiparti vezér erről egyszer azt mondta: „Éjszaka aludjatok, és semmi más!"

Alig vártam, hogy reggel legyen, ki akartam menni, de az ajtóm előtt két ló legelt kipányvázva, felsóhajtottam és visszatértem a szobámba. Néztem a tükörben véreres szemeimet, utána elfordítom a csapot: most sincs víz. Felveszem a telefont, jelentkezik a porta.

— Ping pang, nincs víz! — mondom, mert ennyit már tudtam gumiparti nyelven.

Valamit válaszoltak, de nem értettem, egyszerűbbnek látszott átmenni a portára, hogy ne zavarjam a legelésző lovakat, az ablakon másztam ki. A gondnok felajánlott egy fél kancsó vizet, de kézzel-lábbal elmagyaráztam neki, hogy a mosdókagylóból is hiányzik a dugasz, két egész kancsóval nem tudok megmosakodni, hacsak úgy nem, hogy felköpködöm a vizet, és aláállok. Szellemességemet méltányolták, vállon veregettek és azt mondták:

— Pong ping, pong pong! — vagyis: fehér ember nagyon vicces, de víz akkor sincs!

Még mindig dohogva felmásztam a szabadtéri medencéhez vezető lépcsőkön, hogy ha fürödni nem tudok, legalább megmártsam magam. A vizet itt is rég cserélhették, próbáltam elhajtani a felszínt elborító barna levélréteget, közben egy oldalpillantást vetettem a fából épült kabinsor felé, melyet ilyenkor holtszezonban — vagyis már nyolc éve — a szálló alkalmazottai használtak öltözőnek. Megdöbbenve láttam, hogy az egyik kabinban egy öreg néger férfi borotválkozik.

— Borotválkozik?! Szóval ők kapnak vizet?!

A méltatlanságtól tajtékozva kikapaszkodtam a medencéből, és odacaplattam a kabinhoz.

— Pang ping? Van víz? — kérdeztem szigorúan az öreg négertől.

— Pand. Nincs.

— Akkor mivel ... — és néhány kézmozdulattal jeleztem a „borotválkozni" igét.

— Pung püng, feketekávéval — és mutatja a pamacsolócsészét: valóban feketekávé van benne.

Megenyhülten mondom neki:

— Teával jobb.

— Egyforma, mert a kávé sem látszik a bőrömön, ha rászárad. Ez az egyetlen előnye annak, ha az ember néger.

— Ez is igaz.

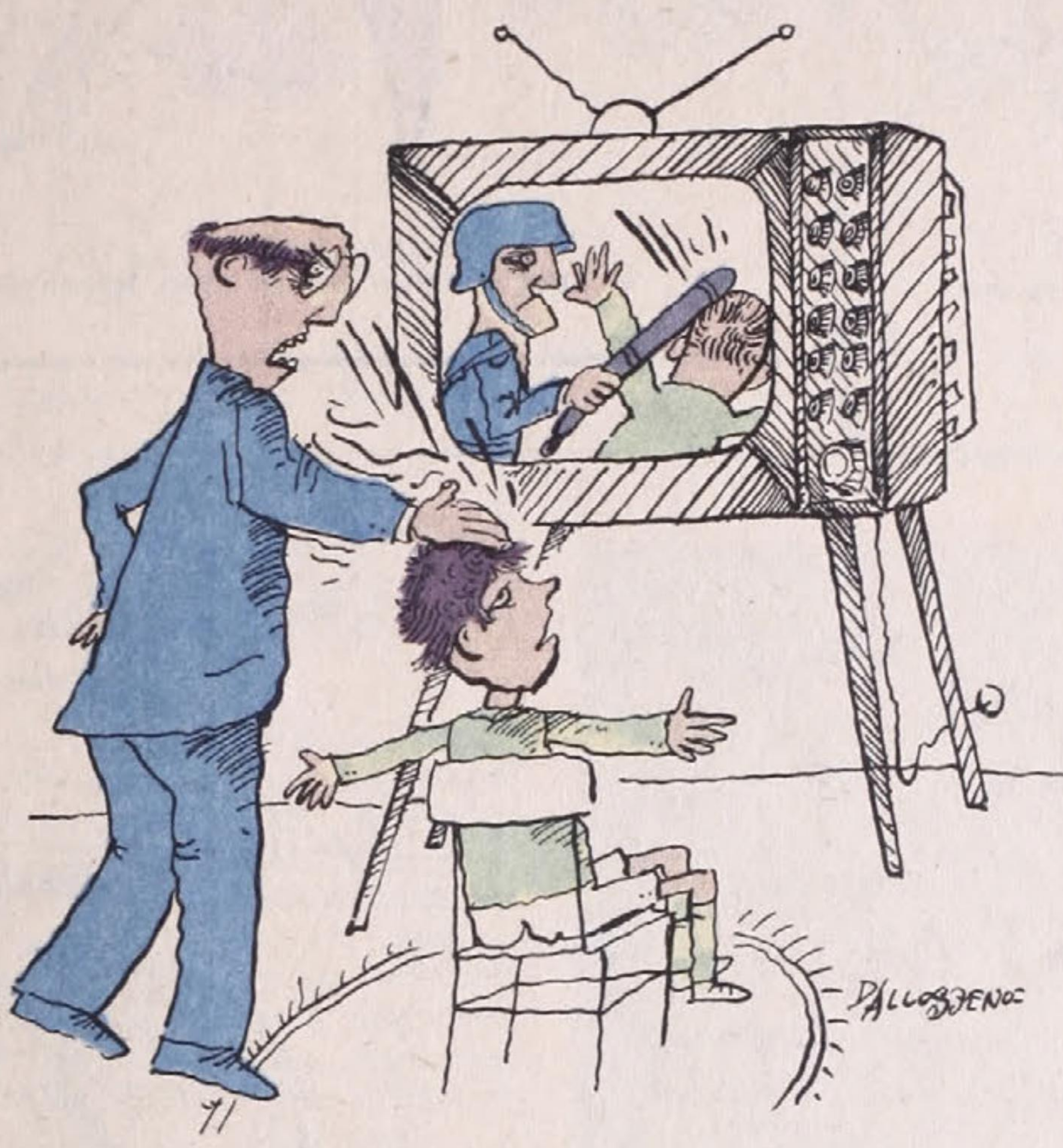
Az öreg betette a zsilettbe a cseh Astra pengét, és aggodalmasan nekilátott a szőrnek.

Moldova György

MEGLEPETÉS

NEVELÉS

– Megmondtam, hogy a tévéhíradó nem neked való!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

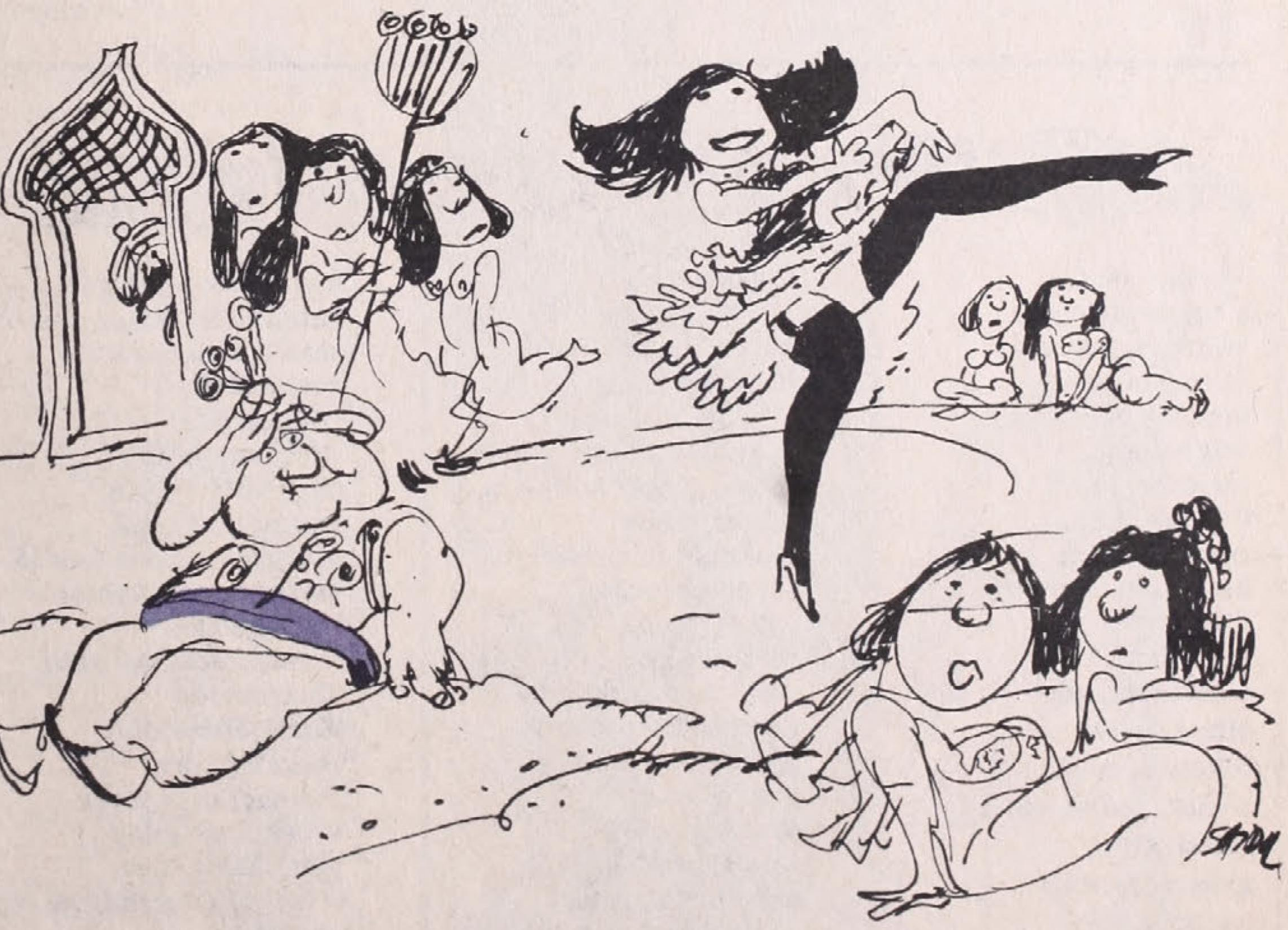
— Igaz az, hogy háromszor megcsalta a férjét — kérdezi a válóperes bíró a feleségtől.

— Igaz. De esetek százait tudnám felsorolni, amikor hű maradtam hozzá.

*

A feleség a negyedik karambol után így vigasztalja a férjét:

— Ne izgasd fel magad, fiacskám. Egy napon akadnak majd balesetek, amelyekben nem én leszek a hibás.

– Ezek a maiak már egy tisztességes hastáncot sem tudnak eltáncolni.

GYŐRE IMRE:

LÓ MONDJA

Ismerős és ismeretlen
vasak vájkálnak szügyemben,
ma, vagy holnap
itt a vég,
kár, hogy fülbe nem lövettem,
ahogy az egy csatalóhoz
mindenképpen illenék.

Lelkem száll, mint marhahólyag,
kétséges bár, hogy egy lónak
ilyesféle
lelke van,
kissé kopott, kissé ázott,
lőnek is rá jó vadászok,
pinceszertől hangosan.

Mégis elszáll, túl a fákon,
zabla sincs, kötőfék, járom,
szóval semmi
megszokott,
egyszer élni kezd hiányom,
s becsukódnak, mintha álom
lenne ez, az ablakok.

A NAGY UTAZÓ

– Ezek a fehér foltok még felfedezésre várnak!

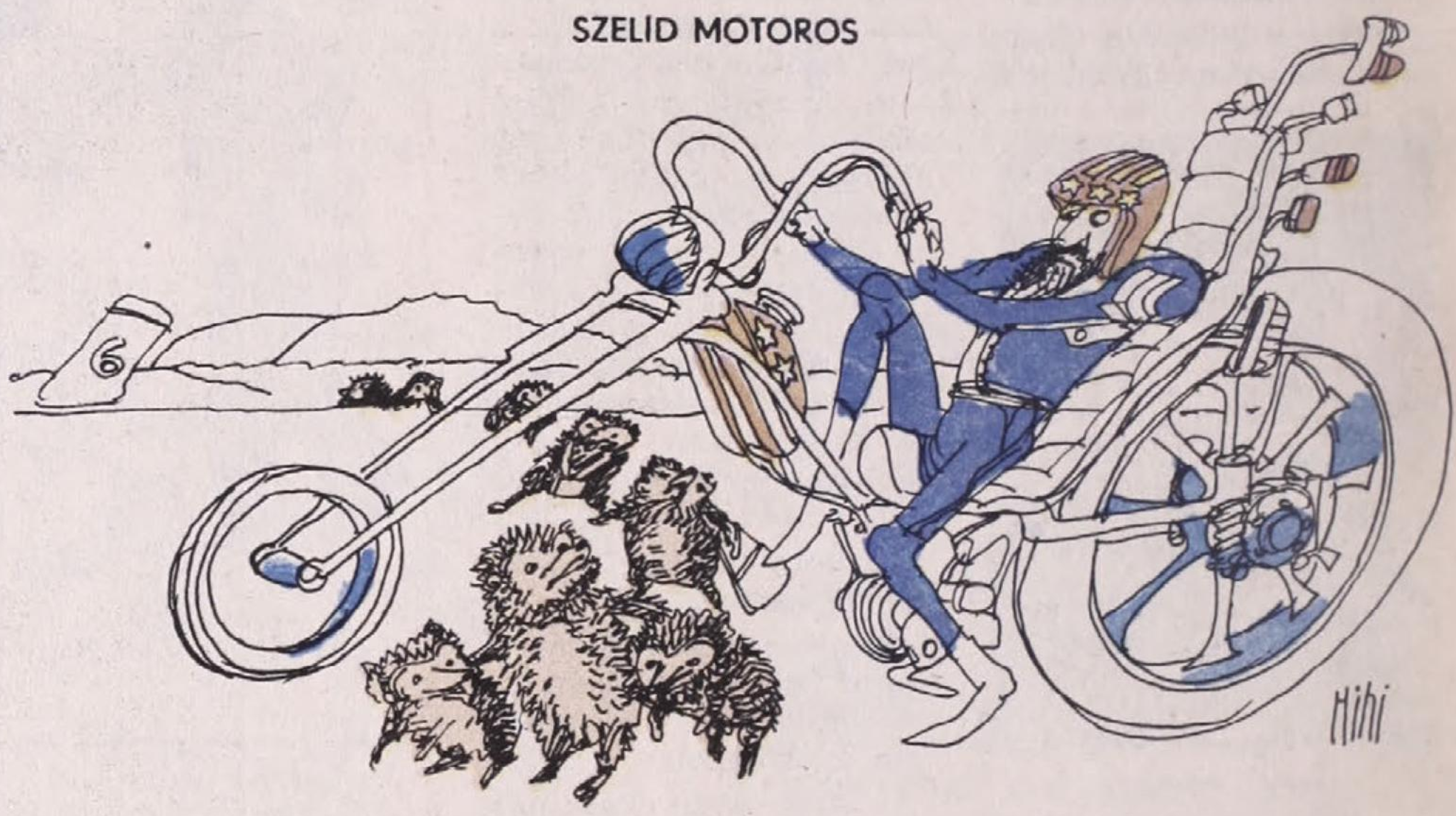
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Ha összeházasodunk, Pista, három helyen megcsókolhatsz.
— Igen — és hol?
— Velencében, Rómában és Párizsban.

Beléptünk a nemzetközi gyorsposta-szolgálatba

ESZERINT NEM LEVÉLBEN KÉRTÜK A FELVÉTELÜNKET

SZELÍD MOTOROS

ROSSZUL ÖSSZETETT SZAVAK

álarcmasszázs
aranyérmelegítő
atommáglyarakás
bilirubingyűrű
borotvahabcsók
búgócsiganyál
célzóvízhozam
C-filmforgatás
csapágyterítő
diadalkapuzárás
diliháztűznéző
egérútépítő
éléskamarazene
elmebajvívó
feketemiseruha
félnehézsúlyemelés
fülzsírkréta
gyászfátyoltánc
haspókcsípés
hídfőkötő
himtagfelvétel
hímvesszőfutás

ingaórazseb
jégtömbfelügyelő
kárörömanya
kazánháznagy
kebelbarátfüle
kerekasztaltáncoltatás
lábgombapörkölt
lábvíziszony
lepkebábmutatványos
levélhordócsap
lótajtékpipa
mezőőrnaszád
mostohaanyakönyv
nominálbérgyilkos
nyugdíjbeszedő
orgazdakör
óvszertornász
öntőformabontó
pofafürdőmester
porhüvelygyulladás
Rácalmáspite
Rácegresbefőtt
rezonőrbódé

ruhaakasztófavirág
rumbatökfilkó
serfőzőkolbász
sertésdiótörő
síléckerítés
sliccgombkötő
szájpadlásfeljáró
szalmalángszóró
szellemidézéskézbesítő
szerencsecsillaghullás
szócséplőgép
teveszőrszálhasogató
tűpárnaciha
tűzijátékszerbolt
vaskalapkúra
vasmacskakaparás
vécékulcsregény
véndiáklázadás
vezércselgáncsbajnokság
vitustáncosnő
vízcsapszék
zenekarlengetés
zsúrkocsihajtóverseny

De nehogy azt higgye ám bárki is, hogy ilyesmiket kifundálni, csak úgynevezett hivatásos humorista képes! Íme a kedves olvasók legsikerültebb leleményei (*Hégráth Lászlónénak, Kosir Lászlónak* és az Újpesti Kórház betegkollektívájának rosszul — s épp ezért nagyon is jól — összetett szavai), melyeket örömmel és elismeréssel mutatok be:

alsónadrágtartó
ámokfutóverseny
árjegyzékváltás
árnyékszékfoglaló
békalencsefőzelék
betűvetőmag
borotvaélmunkás
cigánykerékgyártó
délibábművész
domboldalborda
erénycsőszkunyhó
füldugóhúzó
gumiabroncsszoknya
gyepszőnyegrojt
gyufafejtetű
hajszesztestvér
herezacskóragasztó
hintalóvasút
hosszútávfűtő
húgycsőposta
jégvirágárus
kapcabetyárcsárda
kecskekörömcsipesz
kenyérbélhurut
kéményseprőnyél
könyvmolyirtó
lázlapárus
lélekbúvárruha
libabőrgarnitúra
mennyboltvezető
napfolttisztító

nászágytál
ököljoggyakornok
ösztöndíjugratás
ötletrohamrendőr
palimadárkereskedő
pártbélyegalbum
petevezetékszerelő
sérvkötőgép
siralomházmester
sújtólégkondicionálás
széllovasrendőr
szemüvegfúvó
szoborcsoportvezető
szoknyavadászzsákmány
tökmagömlés
tömeghangulatlámpa
vadházasságszédelgő
vasmarokszedő
vécétartályhajó
vérfürdőruha
vesekőbánya
zabpehelysúly
zártosztályidegen
zugivócsarnok
zuhanyrózsabimbó

Timár György

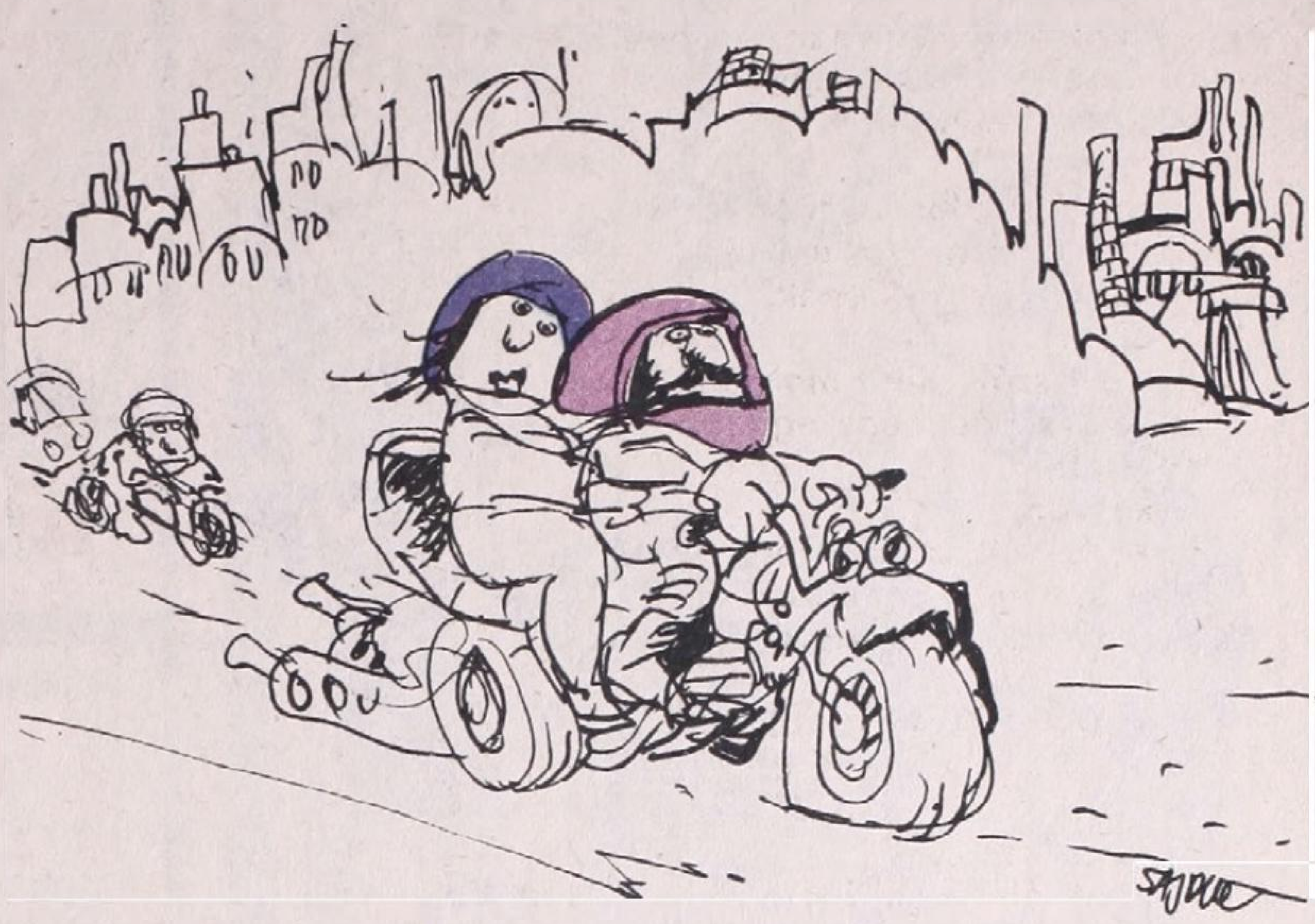
A miniszterek letették a hivatali esküt

RÉGEN VOLT ILYEN ÚJ KORMÁNYUNK

NŐI FOCI

– Ha elveszititek a meccset, kaptok egy-egy kosztümöt Pierre Cardintól.

– Ne féltékenykedj oktalanul! Ugysem hagyom ott a Hondámat egy Puch-ért.

EGY TERRORISTA NAPLÓJÁBÓL

A közelmúltban újabb érdekes és majdhogynem hiteles dokumentumokra bukkantak a szakemberek: Avantgard Öcsinek, a nyolcvanas évek első felében élt terroristának a naplójára. Bár a napló eredetét még nem sikerült megnyugtatóan tisztázni, néhány jellemző részletét közreadjuk olvasóink épülésére.

1985. május, szerda. Majdnem megpofoztam Janka nénit. Nem akarta ideadni a törpés poharamat, mindenáron azt szerette volna, ha az E. T. jelű pohárkából iszogatom meg a kakaócskámat. Janka néni sírt, azt mondta, elege van már az óvodásokból, visszamegy a bölcsibe tanítani, azok legalább még nem verik. Nekem mindegy, menjen ahova akar.

1985. május, szerda. Reggeli után elraboltam Küklopsz Arankát. Követeléseimet közöltem Janka nénivel, de neki csak a szája széle rángott egy kicsit, máskülönben láthatólag nem érdekelte a dolog. Bevett két nyugtatót és azt hitte, hogy ezzel minden el van intézve. Majd én megmondom, hogy mi lesz elintézve: a Küklopsz Aranka, legalábbis, ha nem teljesítik a követeléseimet.

1985. május, szerda. Egy órával később. Küklopsz Aranka közölte Janka nénivel, hogy jól van, de hiányoznak neki a szerettei. Sajnos, a követeléseimet mind ez idáig nem teljesítették, azt mondták, csak holnap lesz ebédre csokis torta. Megmondtam nekik, hogy amennyiben egy órán belül nem kapom meg a csokoládés tortámat, ötpercenként levágok hat centit Küklopsz Aranka hajából. Ha jól számolom, a haja jelenleg harminc centi hosszú, úgyhogy könnyen lehet, mire a szülei érte jönnek, már teljesen kopasz lesz.

1985. május, szerda. Ugyanakkor. Korkedvezménnyel tanultam meg írni, de most már bánom. Inkább olvasni tanultam volna, akkor most tudnám, mi van azon a papírcetlin, amit Békeláb Marci juttatott el hozzám. Mindegy, én is írok neki valamit, ő sem tud olvasni, így legalább kialakul a patthelyzet. Janka néni azt mondta, hogyha elengedem Arankát, kapok egy nagy pohár kakaót. Sajnos, még mindig nem tudom, tulajdonképpen mik is a követeléseim, addig pedig, amíg ez nem tiszta előttem, nem kezdhetek tárgyalásokat Janka nénivel.

1985. május, szerda. Délután. Toprongy Béla néhány perccel korábban odament Janka nénihez és közölte vele, hogy magára vállalja Küklopsz Aranka elrablását. Megfenyegette, hogy amennyiben nem teljesítik a követeléseit, ötpercenként felrobbantja Arankát, sőt, esetleg odáig is elmegy, hogy meghúzza a haját. Nevetséges, hiszen Toprongy Bélának semmi köze sincs Küklopsz Aranka elrablásához.

1985. május. Öt perccel később. Már többben jelezték, hogy ők tartják fogságban Küklopsz Arankát. Megjegyzem, az egészből egyetlen szó sem igaz. Lehet, hogy kénytelen leszek Arankát új helyre szállítani? Vas Trezor, akinek sikerült átjutnia a nagycsoportosokhoz, azt mondja, ott is áll a bál; egy három fiúból álló kommandó eltérített négy gyereket és megakadályozták őket abban, hogy kimenjenek a vécére. A következményekért állítólag vállalják a felelősséget.

1985. május. Négy óra előtt néhány perccel. Nincs ollóm, így nem tudom beváltani fenyegetéseimet. Küklopsz Arankának szép hosszú haja van és nekem nagyon tetszik. Lehet, hogy a Jankát nénit kellene fogságban tartani? Egyelőre gyanútlannak látszik, énekel a többi gyerekkel, látszólag én is úgy teszek, mintha énekelnék, a valóságban azonban újabb és újabb követelésekkel állok elő: le az óvónői önkénnyel, ne legyen ebéd után csendes pihenő, tegyenek több kakaót a tejbe. Tíz percet adok mindezekre, ha addigra nem teljesítik, eltöröm a mécsest!

1985. május. Nem sokkal utána. Végre megjött apu, hogy hazavigyen. Dögunalom az egész óvoda. A Janka néni megpuszilta a fejemet és azt mondta apunak, hogy én voltam az egyik legjobb gyerek, mert egész nap csendben üldögéltem, szinte meg se mozdultam.

Lehet, hogy holnap is elrabolom Küklopsz Arankát, de ez még egyáltalán nem biztos.

Föld S. Péter

— Mi a véleménye, helyettesítheti-e a televízió valaha is az újságot?

— Soha! Vagy el tudja képzelni, hogy televízióval is lehet legyeket agyonütni?

EMBERBARÁT CSELEKEDET

Hegedűs István:

– Sok a képesítés nélküli szakács.

Galambos Szilveszter:

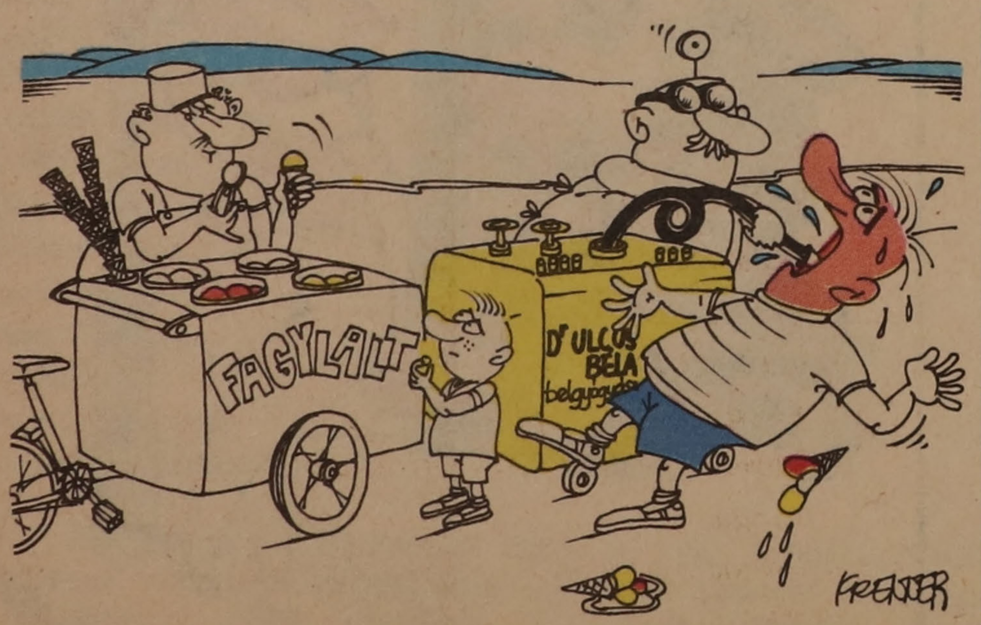
Mert a magas vendéglátóipari árakban a kórházi ápolás költségei is benne foglaltatnak.

Lehoczki István:

– Mert nagyon körültekintőek a szakácsok.

Krenner István:

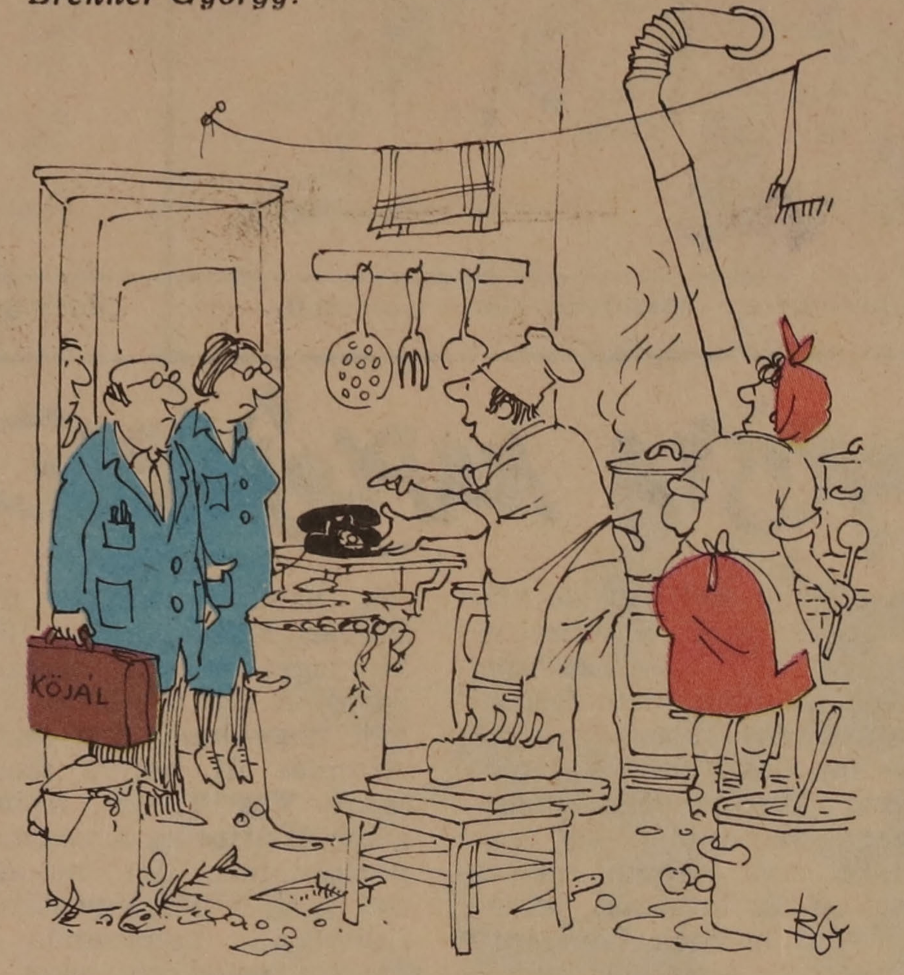
– Mert nem engedélyezik a magángyomormosást.

Sajdik Ferenc:

– A csoda vigye el, holnap piacnap és még egy árva m..ges gombát sem találtam.

Brenner György:

– Hál' isten, egy ismeretlen telefonáló közölte, hogy a szikhek vállalták magukra.

Mikes György:

Nemcsak az étel romlott, hanem állítólag a forint is.

Szűr-Szabó József:

– Jó ebédhez szól a mentő.

Münz András:

Nem az ételmérgezés a több, hanem a gyomrunk vesz be kevesebbet.

Földi Iván:

Lehet, hogy régen se volt kevesebb, de most megírják.

LUDAS FÓRUM

Markó Judit (1126 Budapest, Németvölgyi út 20.) olvasónk kérdezi:

ÖNÖK SZERINT MIÉRT OLYAN SOK AZ ÉTELMÉRGEZÉS?

Fülöp György:

– Mert már kajában is divat az antik.

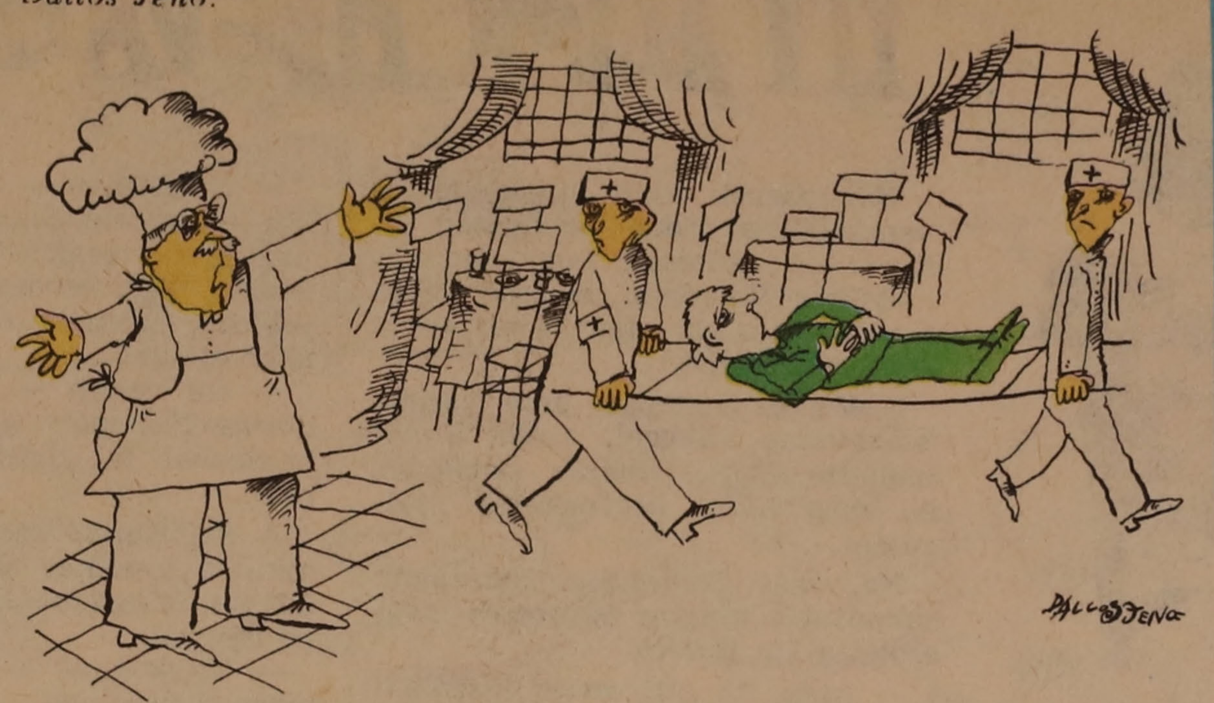
Arkus József:

Mert rendszerint az illetékesek mossák a kezüket utólag, ahelyett, hogy a szakácsok mosnák a kezüket előtte.

Peterdi Pál:

Mert mi csak a közéleti tisztasággal törődünk és elhanyagoljuk a közétkeztetési tisztaságot.

Dallos Jenő:

– Aki dolgozik, az tévedhet is.

Balázs-Piri Balázs:

– Kíváncsi vagyok, milyen az új szakácsnő?

– Lejöhetsz a vaníliafagylalttal, fiam, elment a KÖJÁL!

TOVÁBBÁ...

Szarvas János (Eger, Csiky Sándor u.) három tömör kérdést szögez nekünk. Úgymint: „1. Önök minek emelnék fel még az árát? 2. Önök, ha terroristák lennének, kiket rabolnának el? 3. Önök szerint nálunk van-e még bunda?"

Jól megfontolt válaszaink:

1. Mi az áremelés árát emelnénk fel. De azt aztán iszonyatosan. Annyira, hogy tovább már semmi áron se lehessen árat emelni.

2. Ha terroristák lennénk, mi az emberrablókat rabolnánk el. Így aztán nem lenne többé, aki embert raboljon, miáltal az emberrablások egyszer s mindenkorra megszűnnének.

3. Természetesen van még nálunk bunda. Számtalan sakkmérkőzés tudósításában olvashatjuk, hogy „a felek döntetlenben egyeztek meg". Tavaly tucatnyi focistát évekre eltiltottak ugyanezért, a sakkozók viszont még hivalkodnak is vele. Hát igazság ez?

■

Milassin Anna, budapesti olvasónk kérdezi a XII. kerületből: „Van-e Magyarországon infláció?"

Minthogy ezt a szót még sosem hallottuk, utánanéztünk Györkösy Alajos Latin—magyar szótárában. A 281. oldal jobb oldali hasábján a következőt találtuk: inflatio, onis, f. (inflo) felpuffasztás, felpuffadás. Most már legalább tudjuk, mihez tartsuk magunkat. Hát kérem, minthogy nálunk a világátlaghoz viszonyítva igen magas a túlsúlyos, kövér, dagadt, duci, tehát felpuffasztott, sőt, felpuffadt emberek arányszáma, felelősségünk tudatában állíthatjuk, hogy Magyarországon nincs infláció. Legfeljebb inflatio van.

■

Kalinovits Sándorné Óbudáról röpít felénk egy ravasz, fogós kérdést: „Lehet-e a mi társadalmunkban még ember az embernek farkasa?"

Hát azért ott már nem tartunk. A mi haladó világunkban teljesen kizárt dolog, hogy az ember az embtrnek farkasa legyen. Sőt, még ember az embernek embere se mindig.

■

Válfi Tamás (Bp., Sóvári u. 26.) az iránt érdeklődik, hogy mi a véleményünk a csillagháborúról?

Elítélő. Azonnal törvényt kéne hozni, hogy még véletlenül sem indíthasson háborút olyan ember, aki csillagot visel a gallérján, vagy az égboltján. Minthogy azonban a végletekig nyitottak vagyunk, itt is hajlunk némi engedményre. Aki végképp nem fér a bőrébe és okvetlenül csillagháborúzni akar, azt telepítsük legott a kedves Vénusz bolygóra. Minthogy a kedves Vénusz bolygó átlagos hőmérséklete plusz 450 fok, ott nyugodtan csörtetheti ami csörtetnivalója csak akad.

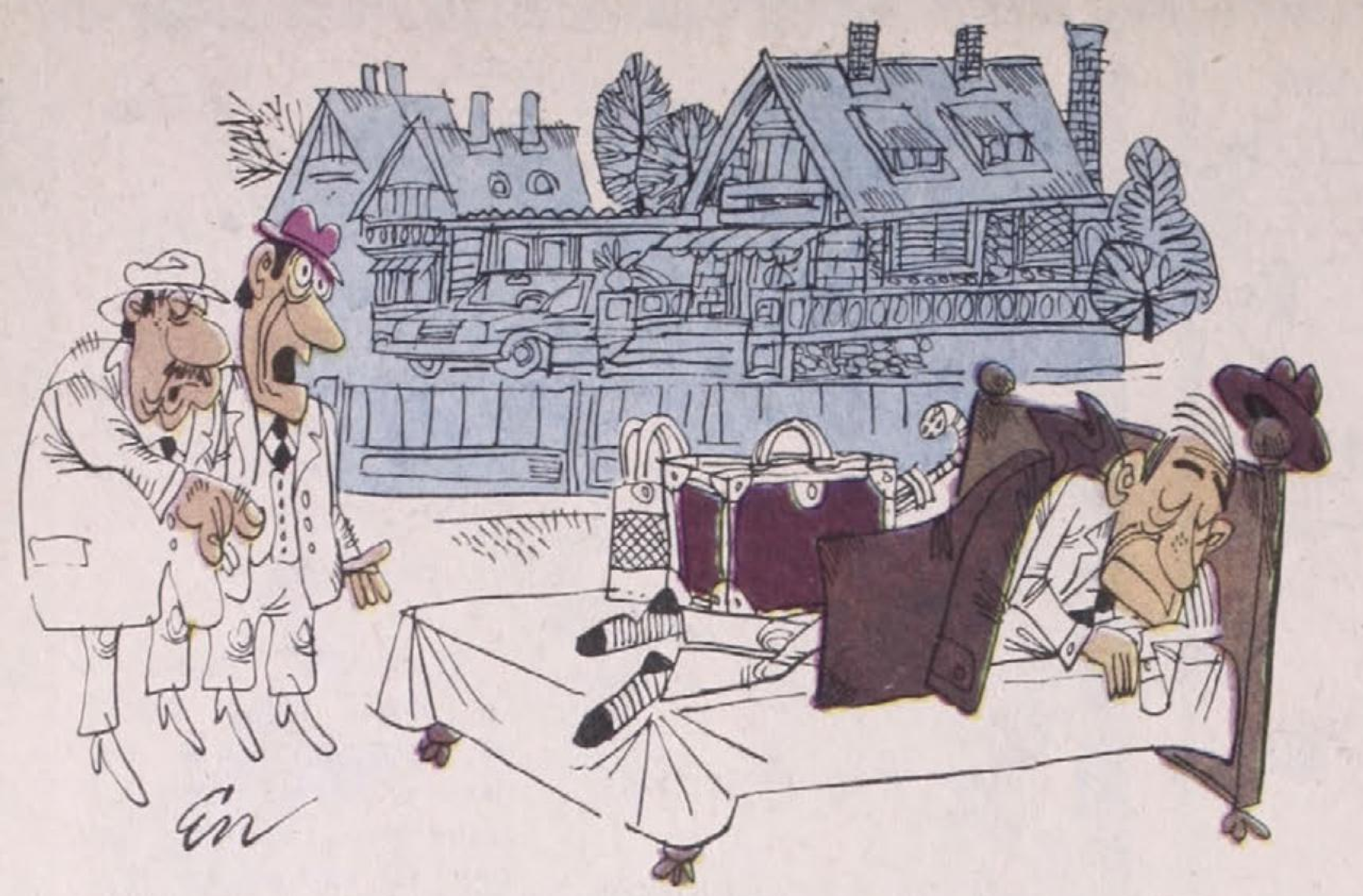
■

Sipos Norbert a Kerék utcából fordul hozzánk problémájával: „Tulajdonképpen mi a helyzet a közel-keleti kérdésben?"

Átgondolt válaszunk: tudja az öregisten.

(peterdi)

Fórumunk mindenki előtt nyitva áll: egyszerű miniszterek, kétkezi művészek csakúgy kérdezhetnek bármit, mint háziasszonyok, kokillakészítők, kéményseprők, toronydarukezelők, édesvízi búvárok, minden rendű és rangú olvasók. Várjuk a kérdéseket! A címünk csak ennyi: LUDAS FÓRUM, BUDAPEST, 1977.

– A válópert elvesztette és minden az asszonyé maradt.

– Te mindig cirkuszolsz, a múltkor is felverted a házat egy kisegér miatt!

Az eladólány fontoskodva meséli barátnőjének:

– Három okból nem mentem feleségül hozzá. Először: a fizetése nem elég magas egy olyan nő eltartására, mint amilyen én vagyok. Másodszor: a szülei nem különösképpen tekintélyes emberek. Harmadszor: azután, hogy bemutatták nekem, mintha a föld nyelte volna el – többet nem mutatkozott!

KOSSUTH RÁDIÓ

ITT ÁLLOK MEGVÁMOLVA

Holtspaccék kinn címerezték a vencsellőt a kiskertben, aztán átszóltak a kerítésen, hogy van egy helyük a Volvóban, szívesen visszahoznák a városba, ha elviselem a szegényszagot.

A Volvót Holtspacc Jenő vezette százhúszas átlaggal, a kis Bunkó mellette ült ezerötszáz szeplővel, én meg hátul hetvenkettes pulzussal.

Na, már Budafrász határában suhantunk, amikor egyszerre megszólal a kis Bunkó.

– Apa, itt állj meg, kiszállok egy pillanatra.

Ki is száll, én meg félunott megértéssel nézem, ahogy eltűnik az útmenti bozótban. Ha egyszer muszáj, akkor muszáj, mindenki volt süvölvény.

Aztán megáll bennem az ütő, a pulzus meg éppen ellenkezőleg, feltúrázik és nagy hirtelen a százas paramétert kezdi súrolni.

Az útmenti bozótból ugyanis előbukkan a kis Bunkó. Méghozzá – őrület! – tetőtől talpig vámtisztnek álcázva. Odaslattyog a kocsihoz, betiszteleg az ablakon az őséhez.

– Jó napot kívánok! – mondja. – Útlevél- és vámvizsgálat. Szabadna az okmányokat?

Mostanáig csak az izületeim voltak meszesek, most érzem, hogy tetőtől talpig kezdek kővé meredni. Ám Holtspacc Jenőnek arcizma se rezzen, előhúz egypár cetlit és a kis Bunkó kezébe nyomja.

– Köszönöm szépen – mondja a srác. – Hol töltöttük a nyarat kérem? Merre volt a séta?

– Óh, csak a szokásos – hercigeskedik Holtspacc Jenő. – A délnyugati kör. Madrid, Párizs, Róma. Néhány derűs nap a Riviérán...

– Kellemes lehetett – bólintgat a kis Bunkó. – Látom, a vámnyilatkozatot szabályosan kitöltötték. Szabad kérdeznem, mit hoztak magukkal? Ajándék? Árucikk? Értékesítési célzat? Szuvenír?

– Néhány apróságot csupán – mondja Holtspacc Jenő. – Kérem, én ismerem a rendelkezéseket, nincs szükségem kellemetlenségekre. Óhajtja, hogy kinyissam a csomagtartót?

– Felesleges – int a kis Bunkó. – Erre igazán semmi szükség. És valóban csak a forma kedvéért teszem fel a kérdést: ugyebár illetéktelen személy nem tartózkodik a kocsiban?

– De kérem – megy át sértődöttbe Holtspacc Jenő. – Hogyan tételezhet fel ilyesmit? Szó sincs róla.

A kis Bunkó szeplős képe most minden átmenet nélkül rókajelleget ölt, és egyenesen rám bök tömpe ujjával.

– Vagy úgy? – mondja epébe mártott nyelvvel. – Hát akkor ez itt micsoda?

– De kérem – srófolja csodálkozóra szemöldökét Holtspacc Jenő. – Ön is láthatja, hogy a szóban forgó jelenség nem illetéktelen, sőt, még csak nem is személy.

– Hát akkor micsoda? – fortyan a kis Bunkó. – Növény? Madár? Könnyező pálma? Egerésző ölyv?

A pulzusom ketyeg, mint egy pokolgép, még egy perc, és vagy robbanok, vagy szőnyegpofozást rendezek.

– Ööö... – réved el Holtspacc Jenő. – Egyik sem. Ez kérem egy komputer. Fifi–2...

– Ah, már értem – bólintgat vigyorogva a kis Bunkó, özönvíz előtti típus, lefutott széria. Nos, minthogy kereskedelmi értéke amúgy is a nullával egyenlő, vámot sem számítok érte. További jó utat, a viszontlátásra.

Azzal megint eltűnik a bozótban, feltehetőleg azért, hogy visszaöltözzék sihedernek.

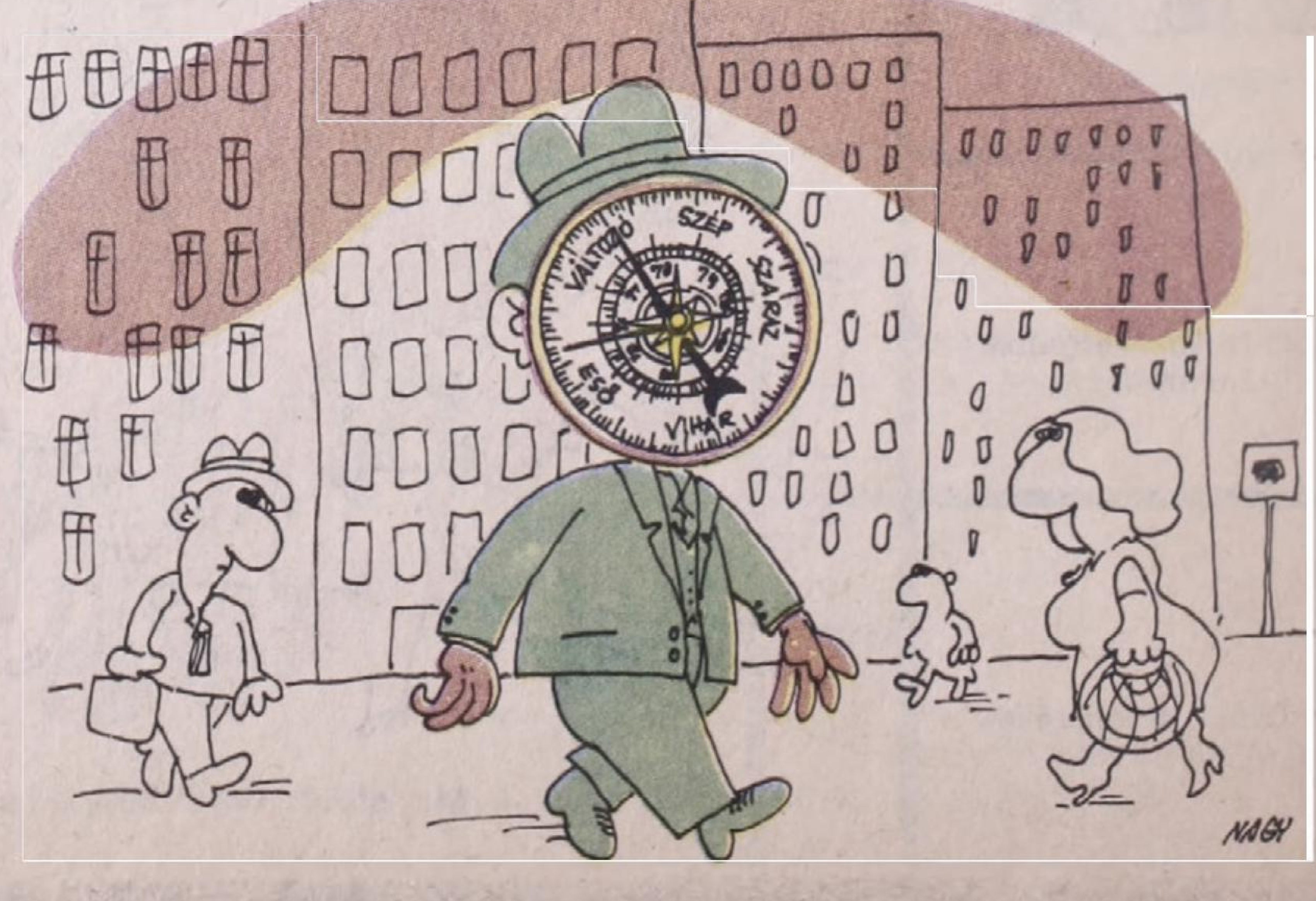
– Meg kell értened – könyököl hátra Holtspacc Jenő. – mi mostanáig minden évben hosszú nyugati utat tettünk. Minthogy az adott gazdasági helyzetben erre most nincs mód... hát legalább az illúziója legyen meg az embernek.

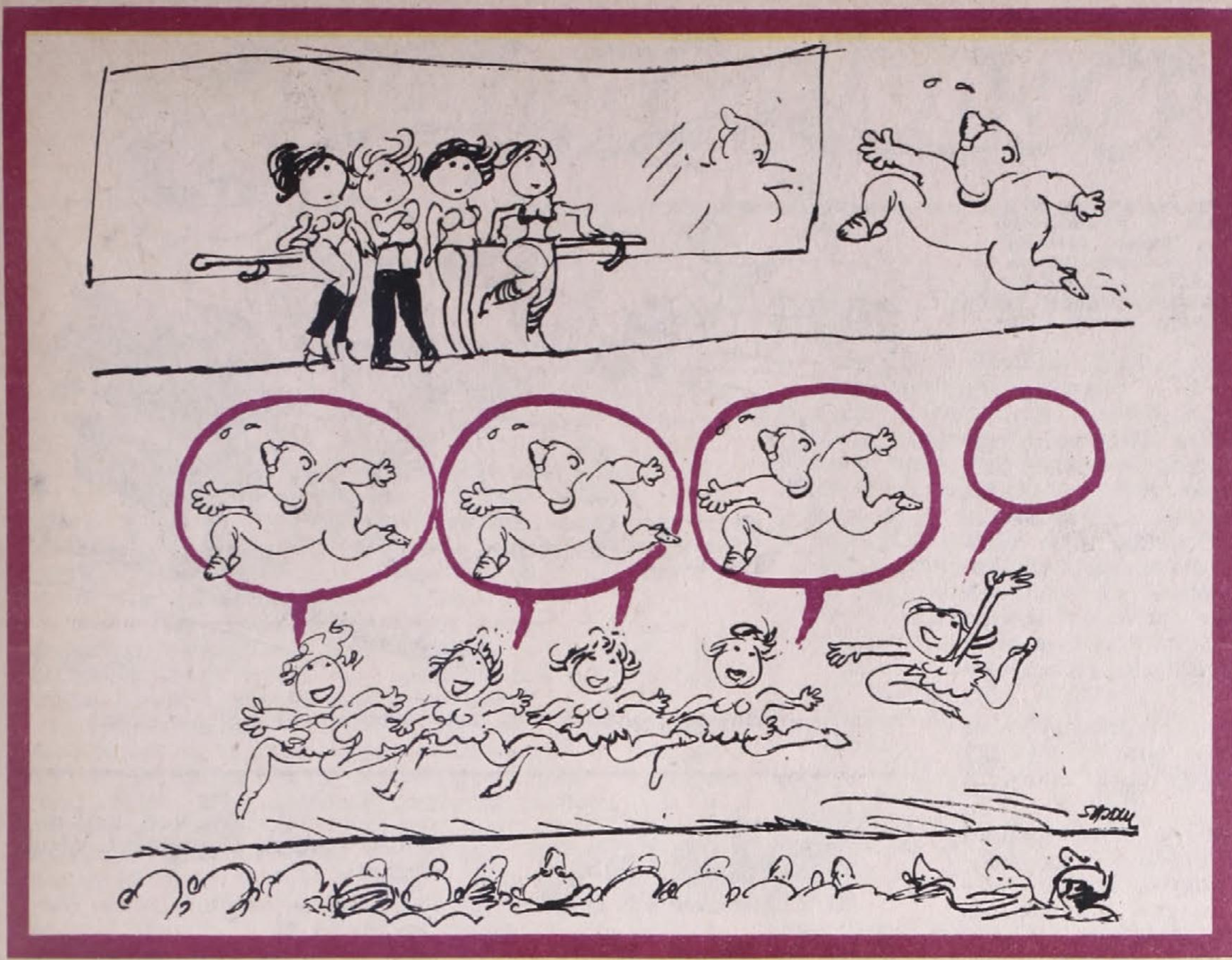
Belenyugszom. Sőt, még bizonyos elégedettséggel is tölt el, hogy Holtspaccék az idén csak Franciaországba, és nem Libanonba nem jutottak el.

Százszor inkább vagyok Fifi–2 Budafrászon, mint túsz a Közelkeleten.

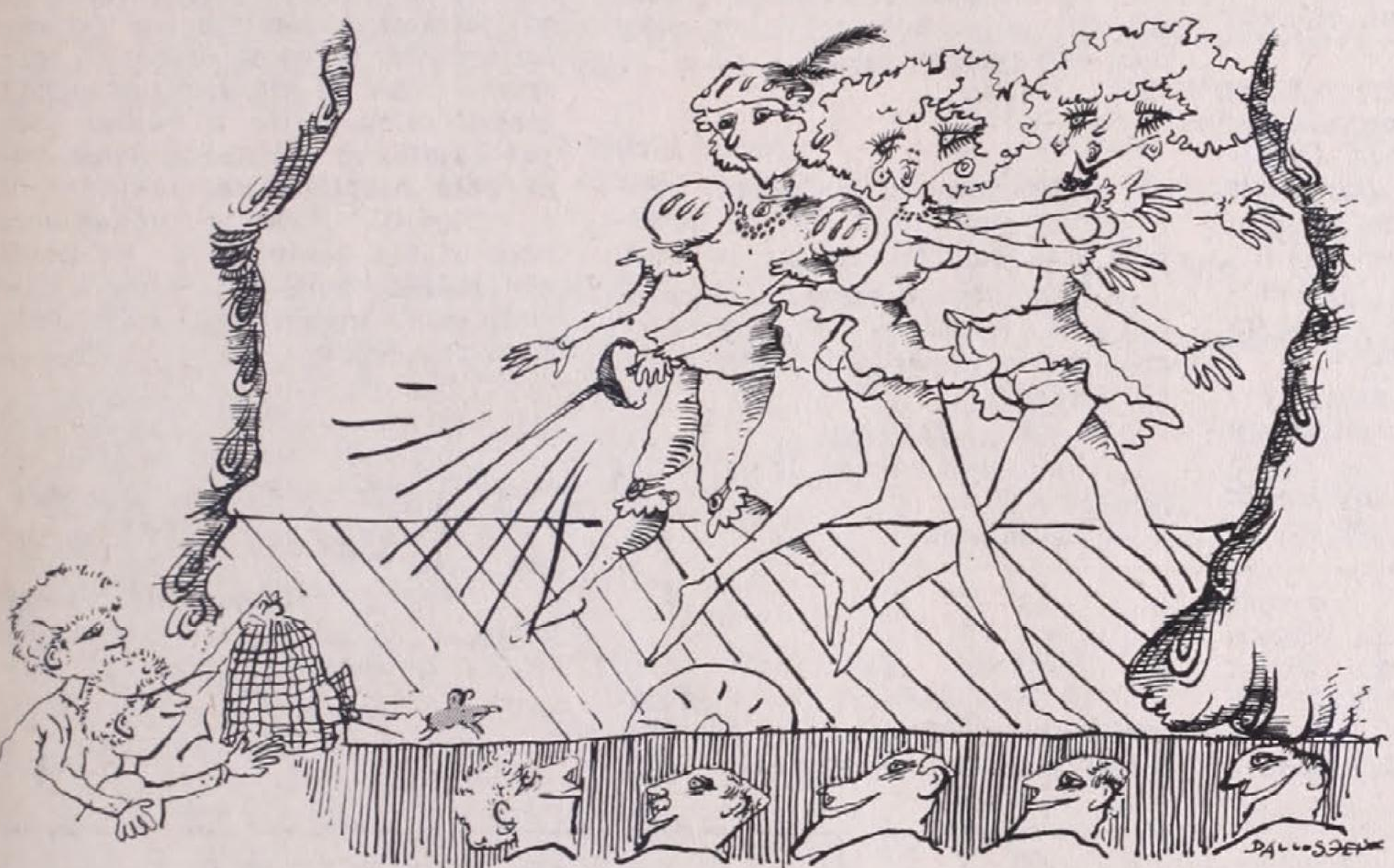
Peterdi Pál

METEOROPATA

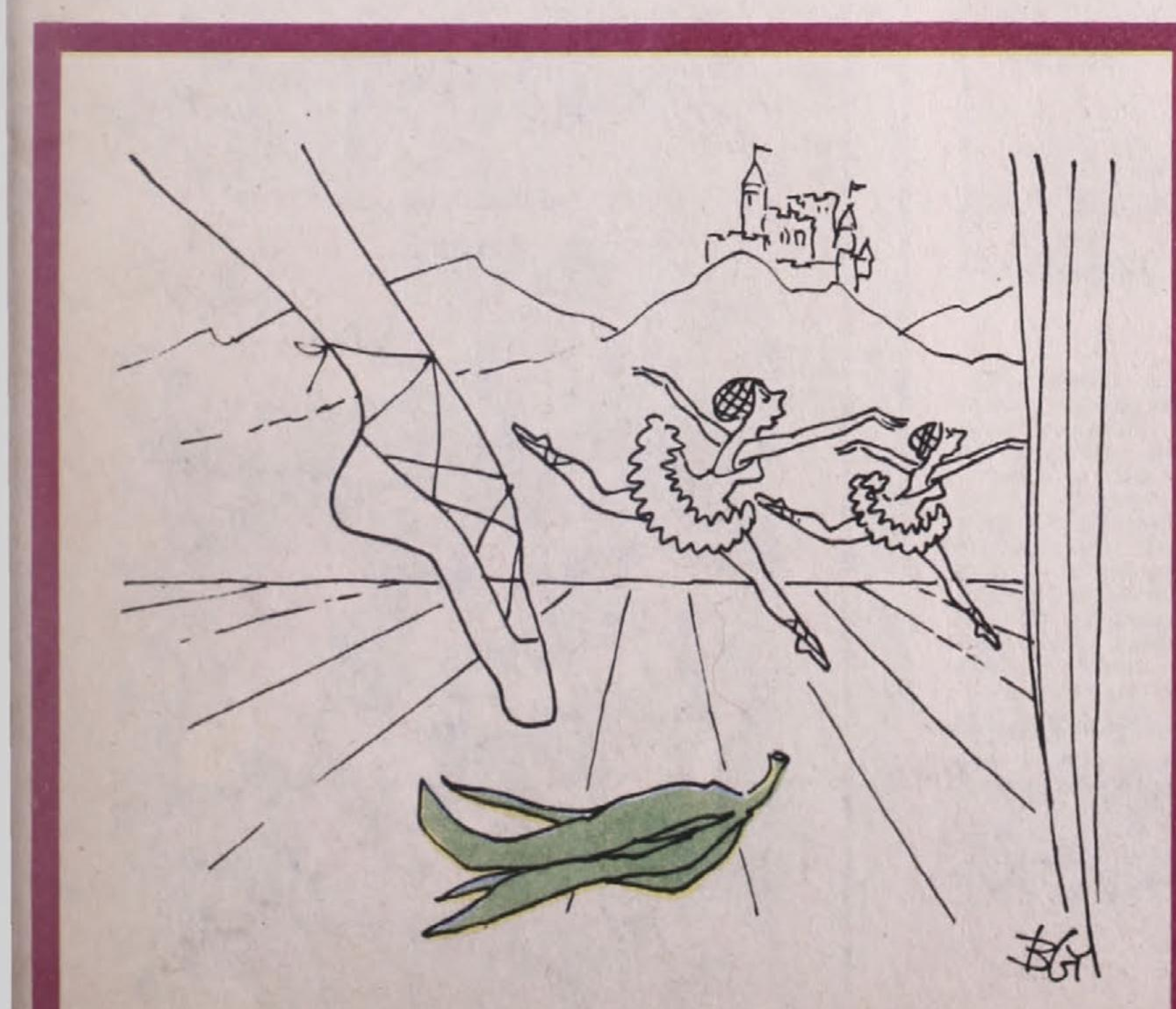

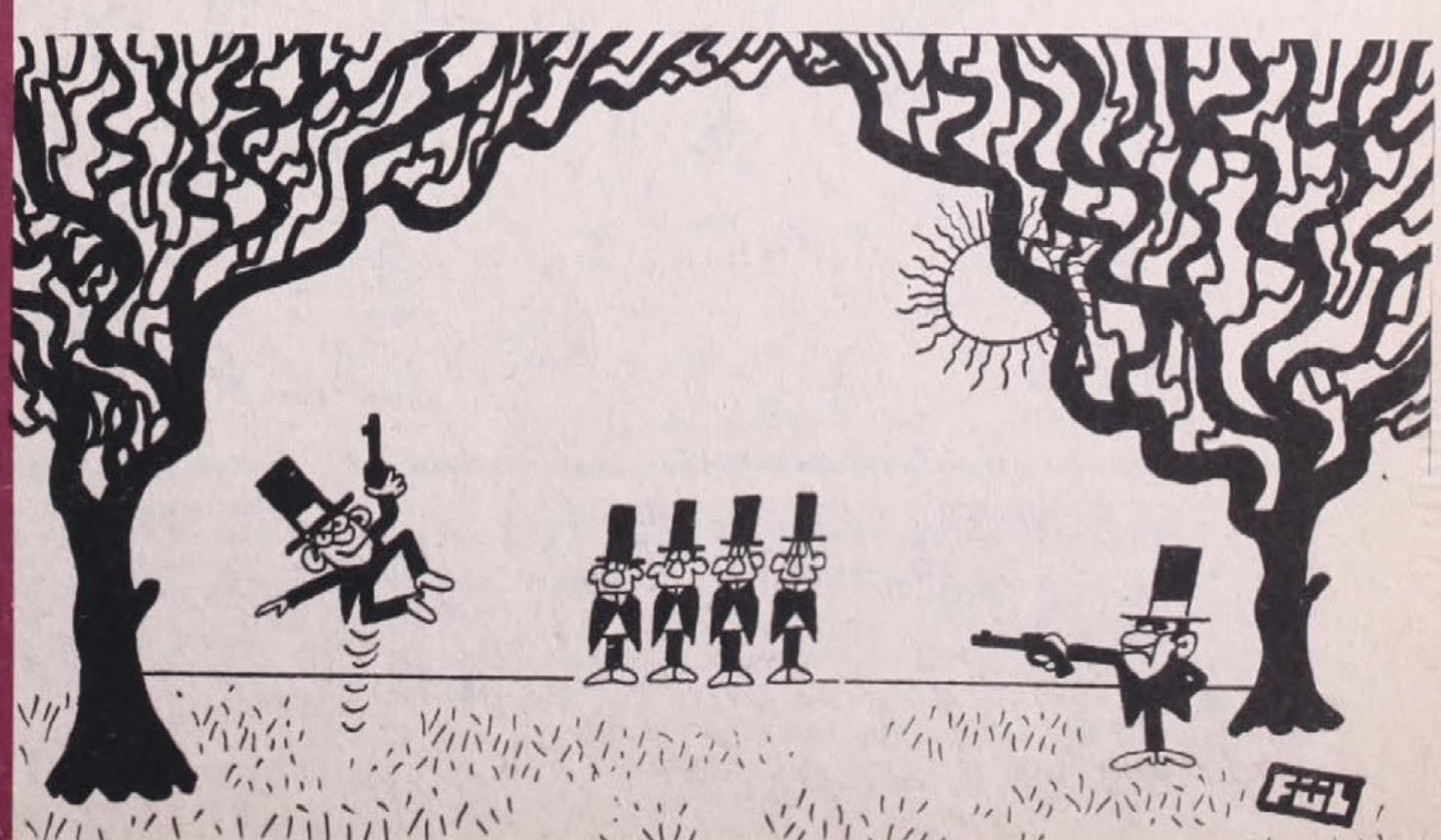

KOREOGRAFIKA

SAJDIK, VÁRNAI, DALLOS, BRENNER, FÜLÖP

EXKLUZÍV INTERJÚ

Újsághír: Hivatalos, baráti látogatásra hazánkba érkezett a Nagy Fehér Cápa. A magasrangú vendég fogadására a Szántód-révi kompkikötőben megjelent özv. Tálas Ernőné, a Mahart személypénztárosának első helyettese. Ezután a magyar vízilabda válogatottból rövid állófogadást adtak a vendég tiszteletére, aki ezt követően a hazai és a nemzetközi sajtó képviselőivel találkozott. A Nagy Fehér Cápa a rögtönzött sajtótájékoztató után lapunk munkatársának nyilatkozott.

L. M.: Ön először jár Magyarországon. Mi a mostani látogatásának a célja?

N. F. C.: Körutazásom során felkeresek egy sor európai országot, és már alig vártam, hogy az Önök országába érkezzem. Egyenesen Lengyelországból jöttem, ahol — sajnos — a jelenlegi helyzet nem kedvezett látogatásomnak, ugyanis még nem kezdődött el a fürdési szezon.

L. M.: Milyen érzelmekkel érkezett Ön a távoli Amerikából a mi kis szocialista országunkba?

N. F. C.: Határozott baloldali érzelmekkel. Pontosabban: bal felső hatos érzelmekkel. Ez a fogam ugyanis — egy Önök által is jól ismert jószolgálati akcióm során — kitörött, s most itt szeretném pótoltatni.

L. M.: Ne vegye újságírói tolakodásnak, de nyilván más oka is van régóta tervezett látogatásának...

N. F. C.: Szeretnék eloszlatni egy félreértést; én igenis nagyon szeretem az újságírókat! Ha kívánja, ezt be is bizonyítom, ha kiúszik velem a kisöbölbe.

L. M. Erre talán a Stúdió '85 riportereit ajánlanám. Engem az érdekelne, mit tud Ön a mi hazánkról?

N. F. C.: Gulasch, tsikosch! Ezt mind meg is szeretném kóstolni! Nem tudja véletlenül, hol van itt a legközelebbi tsz-üdülő?

L. M.: Ne haragudjon, de Önről azt rebesgetik, hogy magyar származású.

N. F. C.: Nu, le sem tudnám tagadni. Állítólag messziről rám van írva, hogy magyar vagyok. Ugyanis elég nagy a pofám és imádok zabálni. Nagyapám egy egyszerű kis magyar keszeg volt, aki több ezer társával együtt még évtizedekkel ezelőtt tántorgott ki az Óhazából egy hűtőkocsiban. Odahaza, a fülledt kaliforniai estéken sokat mesélt nekem az ósdi, vonyarcvashegyi varsájáról, a jó, házi algáról meg a nagy Balaton-átúszó versenyekről.

L. M.: Odakinn Ön ritka gyors és nagy karriert csinált, sőt úgy hallottam, hogy még emlős is lett!

N. F. C.: Csak ne olyan hangosan! Ha itt kiderül, hogy valóban emlős vagyok, rögtön megjelennek a magyar rokonok, és megpróbálnak megfejni.

L. M.: Igen, úgy hírlik, hogy Ön elég jól áll anyagilag. És az sem titok ma már, hogy tőkéjét nálunk kívánja befektetni, előnyös kamatlábak mellett.

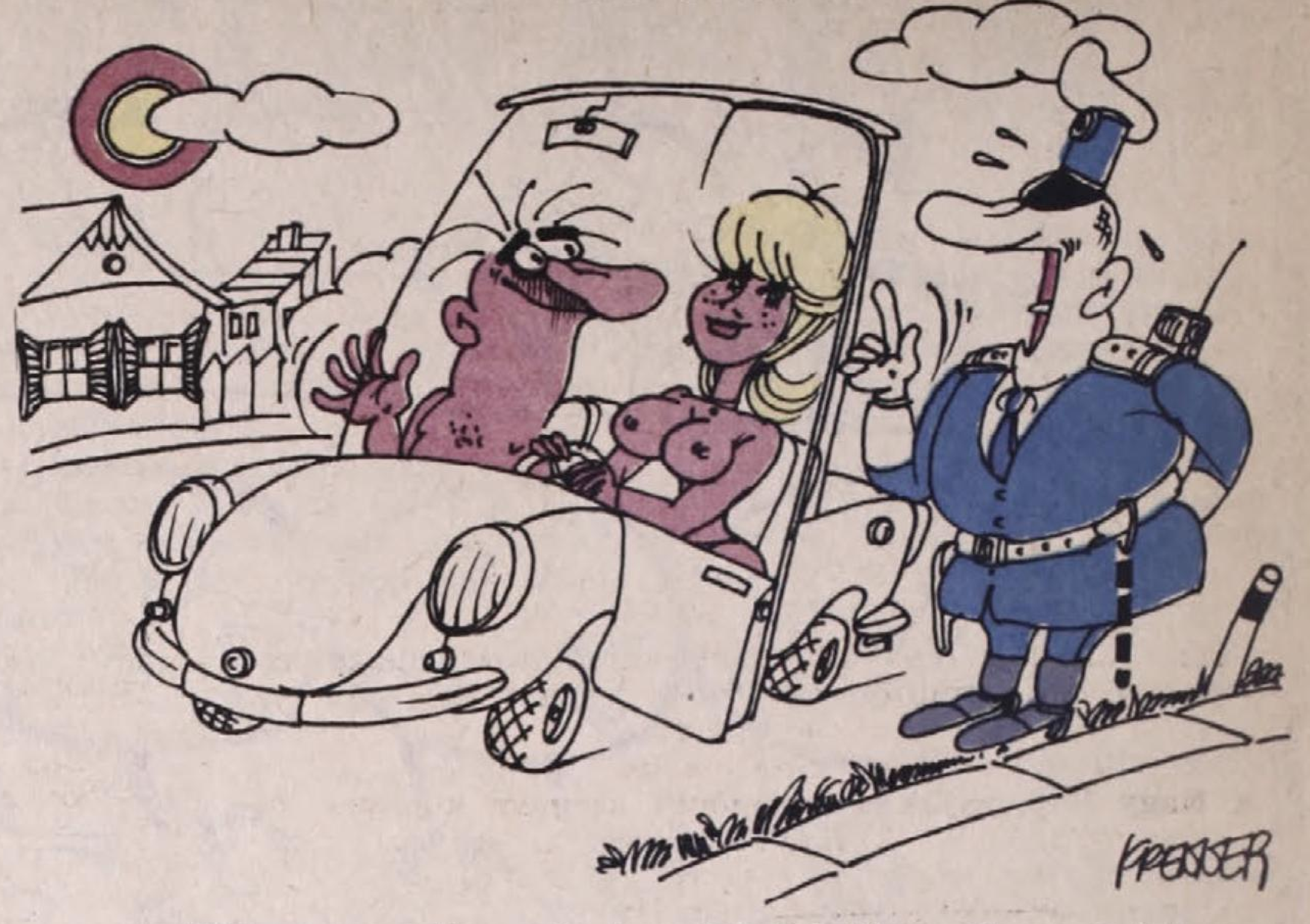
N. F. C.: Igen, a lábakat most tanulmányozom, s ha megfelelnek nekem, hajlandó vagyok Önöknek némi hosszú lejáratú hitelt folyósítani. Politikai feltételeim nincsenek, de míg a kedvező hitelajánlatokat az MNB szakemberei el nem bírálják, addig én itt cirkálok a déli parton.

L. M.: Elnézést az indiszkrét kérdésért, de nem tart attól, hogy hajtóvadászatot indítanak maga ellen? Hát azért Ön mégiscsak egy vérengző cápa, még ha a hája alatt is pénz van...

N. F. C.: Ugyan! Mi hasznuk származhatna abból, ha engem kifognak? Nem mondom, akkor én kinn lennék a vízből, de Önök...?!

Trunkó Barnabás

FELÜL SEMMI

– Hányszor mondjam még, hogy lakott területen tilos a duda!

TRIBÜN

A kis menyasszony nyafog:
— Te mindig csak a futballról tudsz beszélni!
— Igazad van, beszéljünk a szexről. Mit szólsz, hogy a Beckenbauer még egy gyereket akar?

*

A bajnokcsapat győzelmi bankettjének vége felé, a gólkirály szembetalálkozik az edzővel.
— Uramatyám, mester! — csapja össze a kezét. — Hogy mennyire meg tudja magát változtatni az a hat féldeci...
Az edző csodálkozik.
— De hiszen én nem is ittam hat féldecit...
— De én igen!

*

A kisváros csapatának nem megy a játék. A közönség háborog, de a bölcs öreg polgármester vigasztalja a játékosokat.

— Nem baj, fiúk. Van, akit még többen szidnak. Bennünket, városatyákat!

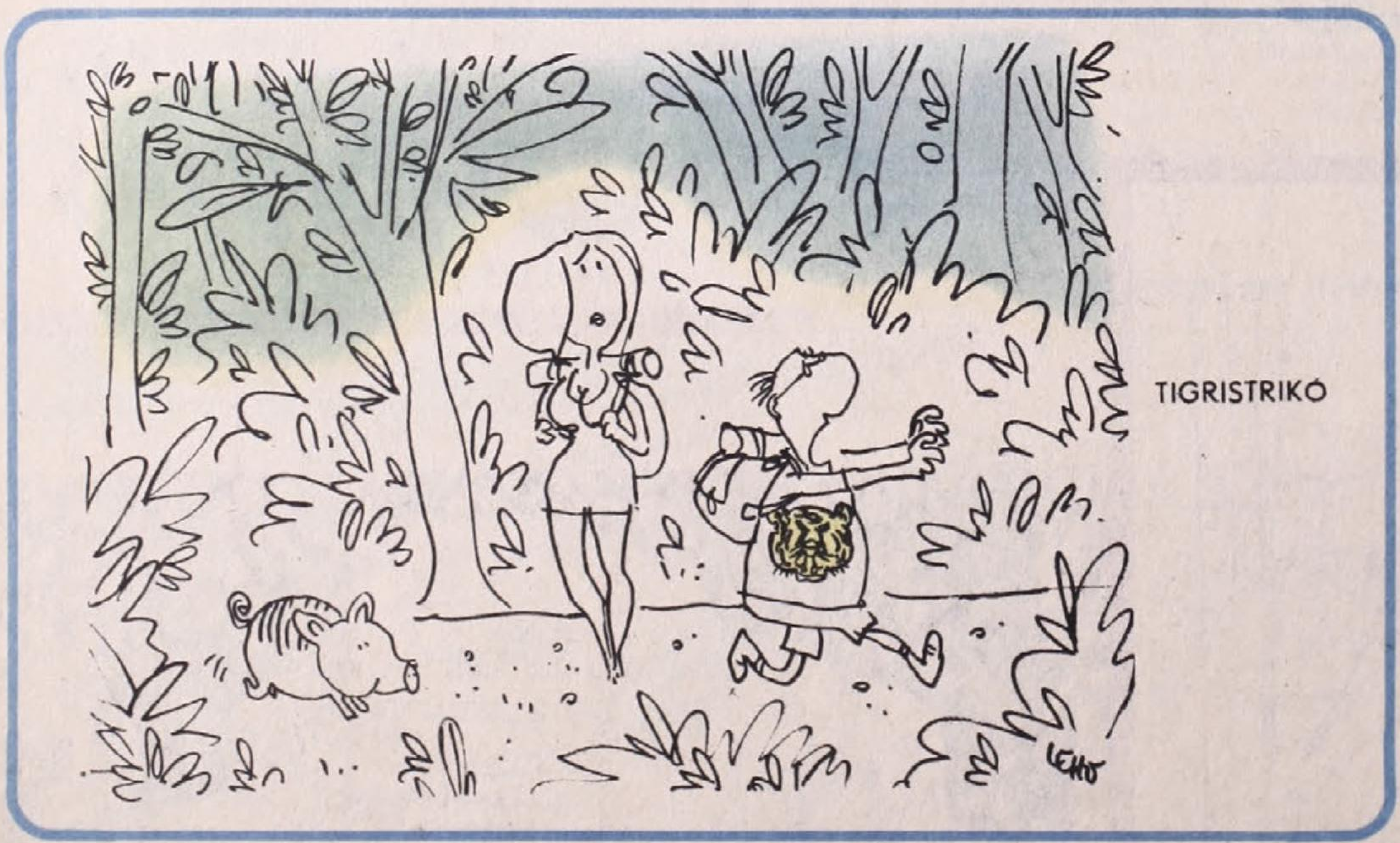
*

Törökországban kiállították a játékvezetőt. Méghozzá az egyik játékos állította ki. Két katonacsapat játszott, a meccset egy őrmester vezette. És ez az őrmester egyszerre csak 11-est ítélt az egyik csapat ellen. Mire a vétkes csapat kapitánya a katonai fegyelemre való hivatkozással leküldte őt a pályáról. Tehette, főhadnagy volt. Aztán lehívtak a tribünről egy másik bírót, és ez már háborítatlanul levezette a mérkőzést. Tehette, őrnagy volt.

*

A galamblelkű edző mérkőzés után korholja a sziklakemény beállósát:
— Tényleg azt mondtam, hogy kapcsold ki az ellenfeledet a játékból. De nem úgy értettem, hogy egész életre...

(p. p.)

TIGRISTRIKÓ

A júniusi (6. szám) **LUDAS MAGAZIN** keresztrejtvényének helyes megfejtése:
„Összes udvarlóim közül ő fizet a legkevesebb tartásdíjat."
A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:
Tóvári Gyuláné, Tinnye, József A. 3. 2086
Takács Erzsébet, Körmend, Deák F. u. 66. 9900
Olsvay Irén, Bp. Táncsics u. 7. 1250
A nyereményeket postán küldjük el.

AZ OLVASÓ OLDALA

NEGATÍV-ÜGY

Főfájást okozott nekem a FŐFOTÓ. Házasságot kötöttem, nem először, de — remélem — utoljára. Megelőző eljárás lezárva, az anyakönyvi hivatal folyosóján csinos vörös hajú nő szólít le, a FŐFOTÓ üzletkötője. Mire észrevettem magam — a vörös hajú nőknek különben sem tudok ellenállni —, már alá is írtam egy megrendelő lapot, esküvőm ünnepélyes pillanatainak a vállalat riportfotósa által történő megörökítésére, tizenöt képben. Azt már csak az utcán vettem észre, hogy az üzletszerző által említett 500 forint helyett 590 szerepel a megrendelés áraként. — Csigavér! — gondoltam. — Ilyenkor ne kukacoskodjon az ember.

A Nagy Nap, zajlik a ceremónia, szemem könnyes. A sok vakuvillanástól. A fényképezésen kívül csak arra emlékszem, hogy arám egy adott pillanatban dühösen oldalba bökött: „Mondd már, hogy igen!"

A fényképmunkák átvétele a Dorottya utcai szolgáltatóhelyiségben. A 15 fotó helyett 19 készült, a pluszképeket is megkaphattam 30 forintért darabját, a többihez képest olcsón. Még szerencse, hogy rég rájöttem: ha kevés pénzzel indulok el otthonról, nem jutok messzire. Meglepetés igazából akkor ér, amikor csodálkozó kérdésemre derűsen közlik: sajnos, a filmet, azt nem adhatják át a képekkel együtt, csak úgy, ingyért. Ha magaménak akarom, a 19 felvételes negatívot megvásárolhatom potom 300 forintért.

Nem szándékozom kritizálni az elkészült képek művészi, még kevésbé technikai színvonalát. Megjegyezni kívánom viszont, hogy etikusabb gyakorlat lenne, ha a vállalat képviselői előzetesen és kellőképpen tájékoztatnák a megrendelőket az ügyletet érintő valamennyi lényeges tudnivalóról.

Pandula Dezső
Maglód, Dózsa György u. 16.
2234

TANTUSZÖTLET

Amióta a Fővárosi Garázsipari Vállalat ötszörösére emelte a parkolási díjat, megsokasodtak a büntető cédulák a gépkocsik ablaktörlői alatt. Néhány egyforintos érme ugyanis mindenkinek ott lapult a zsebében (ha nem, úgy a parkolóőrök készségesen váltottak), de az átállított szerkezetek csakis ötforintosokat hajlandók elnyelni. Egy órára négyet! Ebből a pénzérméből pedig jóval kevesebb van forgalomban, mint az egy-, kettő-, tíz- és húszforintosokból. A parkolóőrök pedig mintha csak összebeszéltek volna — morcosan széttárják karjukat: „Nem váltok!" „Nem vagyok OTP!"

A humánusabbak hozzáteszik: „Tessék megpróbálni a sarki közértben, vagy a trafikban!" S hogy mit mondanak az embernek, ha hosszas sorban állás után a pénztárhoz ér, csupán váltani akar, annak idézését jobb, ha mellőzzük.

Mi lenne a megoldás? Vételezzenek a parkolóőrök kellő mennyiségű ötforintost (megérné, mert váltáskor leesne egy-két forint „hálapénz"), vagy hozzon forgalomba a Garázsipari Vállalat öt-tíz-húszforintos óratantuszokat, amelyeket — mint régen a telefon tantuszokat — mindenütt árusítanának, sőt fizetési eszközként is elfogadnának. (Persze a százforintos büntetéspénz jobb üzlet...)

Az ötszáz százalékos áremelés egyébként mint a belvárosi parkolási gondok enyhítésére hozott intézkedés, nem érte el célját: épp akkora a zsúfoltság, éppúgy nem lehet napközben parkolóhelyet találni, mint eddig...

(garai)

BEFÜRÖDTEM

Június 7., reggel 8.30, Gellért fürdő. A pénztárnál kisebb sor, sebaj, tavalyról még van előre váltott 30 forintos belépőjegyem. De a pénztár mellett ülő jegykezelő udvariasan felhívja figyelmemet, hogy váltsak plusz 20 forintos belépőt is, mert hát változott az ár 50 forintra! A korábban kiadott jegyeket persze nem váltják vissza, gondolom, nehogy egyszerűbb legyen a dolog.

Jegykezelés, stempli, jegytépés, mehetek a kabinba! Ezt csak képzelem, mert a kabinosnő átvizsgálva a már lekezelt, órára, percre hitelesített belépőjegyemet, egy pillanat alatt kideríti: érvénytelen, hozzak 50 forintért belépőjegyet. Mondom, harminc+húsz itt nem ötven? Erre elszalad megtanácskozni a főnökével ezt a rendkívüli feladványt. Jó sokára előjönnek. Kijelentik, hogy a 30+20 forintos jegyem nem ötvenforintos, így elfogadhatatlanok számukra! Erre már kell egy Elenium! Én vissza a pénztárhoz, közlöm a történteket, mosolyognak, majd el a főnökért. Ő mosolyog, nahát ilyet, vele vissza a kabinoshoz, tanácskozás, meggyőzi, vetkőzhetek! Az incidensért egyetlen suttogó hang sem kért elnézést.

Fekszem a napon. Kis idő múlva a főnök hozzám lép és kérdi, lement a gőz? Majd megveregeti pajkosan a lábam. Erősen tűz a nap és valami csípi a szememet.

Szauter József
Budapest
Diósárok u. 43.
1125

TÜCSÖK és BOGÁR

ta. hétvégeken nem.
Nagyon szép, miniszteri, faragott kanapédívány, 2 fotel, olcsón eladó. III., Tarhos u. 31., Lázár.
Neobarokk, 8 db-os

Nocsak, személyi változás?

(A Magyar Nemzet apróhirdetései között találta Kocsis Györgyi)

PALACKOZOTT SÖRÖK-FLASCHE BIER
o,5 Tőkés sörök 45.-
/Kaiser, Egger, Steffl, Gold, Reininghaus stb./
o,5 Szocialista sörök 32.-
/Pilsner, Radhost, Staropramen, Podravka, Köstritzer, Berliner, Radeberger, Sternburg stb./

Na és az el nem kötelezett söröket agyonhallgatjuk?

(A Barátság söröző árlapján bukkant rá Pozsony Imre)

1985. június 17., HÉTFŐ	AZ MSZMP KOMÁROM MEGYEI BIZOTTSÁGA ÉS A MEGYEI TANÁCS LAPJA	Ára: 1,80 forint Ára: 1,40 forint

Itt is kettős jelölés?

(A Dolgozók Lapja fejlécén fedezte fel Ámon László, győri olvasónk)

200 kérdőívet pedig kizarolag tilosba hajtók részére küldték meg. A válaszadók 7.1 százaléka nő, 92.1 százaléka férfi volt. Az összes válaszadók 34 százaléka

...0,8 százaléka pedig alighanem egyéb!

(Az Esti Hírlapból ollózta Raub Attila)

A MERKUR SORSZÁMAI

1885. június 21

TRABANT HYCOMAT LIMOUSINE	Budapest	352	SKODA 120 L	Budapest Debrecen	18 229 10 484

Vannak, akik száz éve várnak kocsira...

(A Népszabadságban lelte Kocsmár Kornél és Huzsvár Zoltán)

CSALI

Körülbelül két éve fogyasztjuk a Sport őrölt kávékeveréket, miután a televízió igen gyakran hirdette. Megvettünk több, 350 grammos kerek dobozos keveréket. Kibontáskor két darab rágógumit találtunk benne, ez volt a csali. Alig várta a család, hogy elfogyjon, vettük a másodikat, harmadikat stb. Egyszer csak kibontottunk egy újat — s megdöbbenésünkre — vadállatok rajzait találtuk benne azzal a felírattal, hogyha megszerzünk belőle többet, vagy a vadállatok párjait, akkor küldjük be a készítő gyárhoz. Ez biztosan olcsóbb csali volt, mint a rágógumi. Az utóbbi időben mind a kettő eltűnt, sőt a kávésdobozt bélelő sztaniol papír is. Ennek eredménye az, hogy a doboz, ha nedves helyre kerül, átázik.

Nem vagyok közgazdász, de azt megállapítottam, hogy a csali kávékeverék jócskán ráfizetéses lehetett. Vagy a Budapesti Édesipari Vállalat, vagy a „vadállatgyártók" úgy gondolták, elég volt az örömből.

Ábrahám Lajos
Szolnok
Móra Ferenc u. 11.
5000

KÍSÉRET

című rejtvényünk megfejtése:

— Igazán sajnálom, de a fiú, aki idáig követett, nagyon lassan jött.

200—200 forintot nyert:

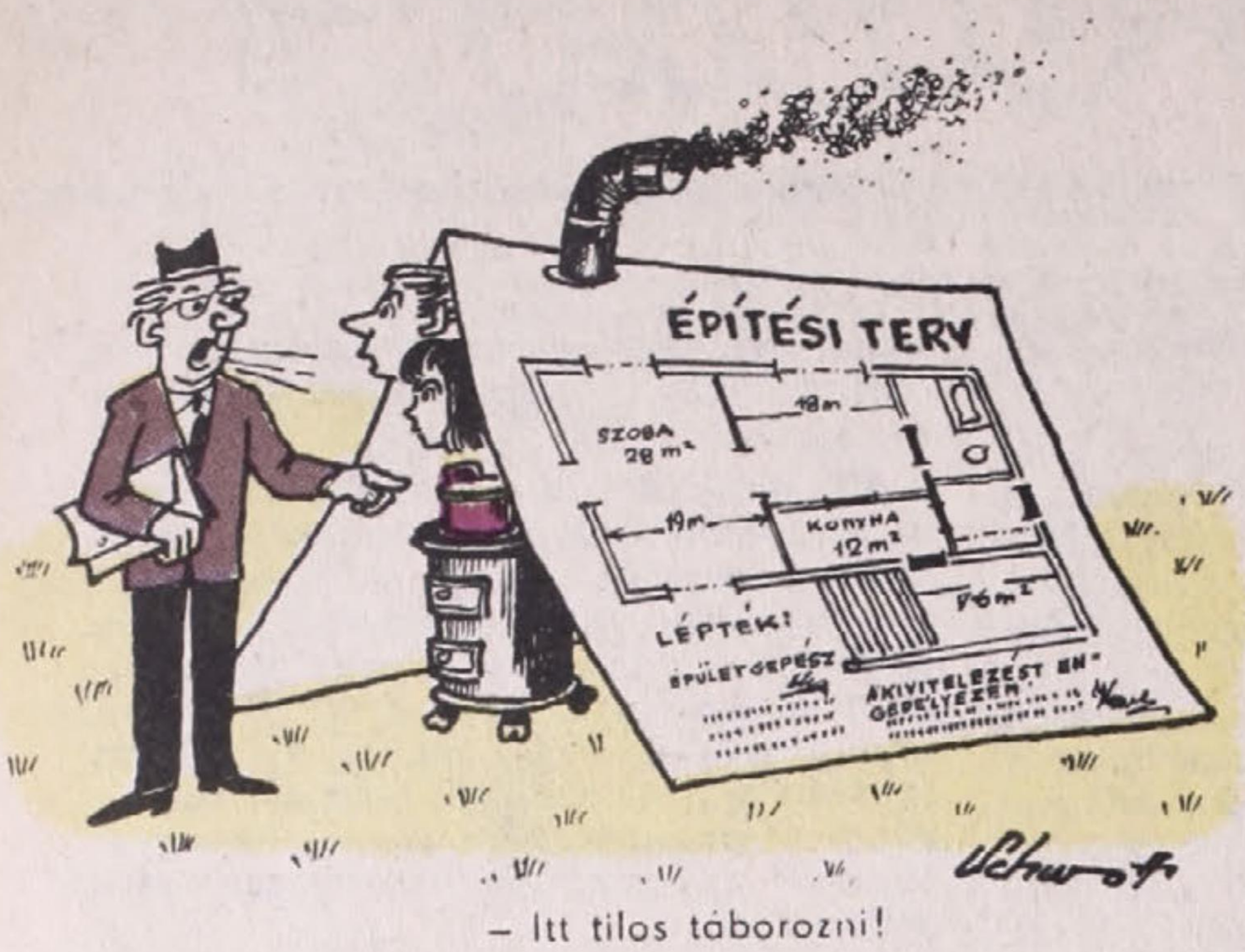
Völcsey Jánosné, Dör, Kossuth u. 18., 9147

özv. Németh Józsefné, Budapest, Katlan u. 6., 1174

Czömpöly Elemér, Bóly, Kassai út 16., 7754

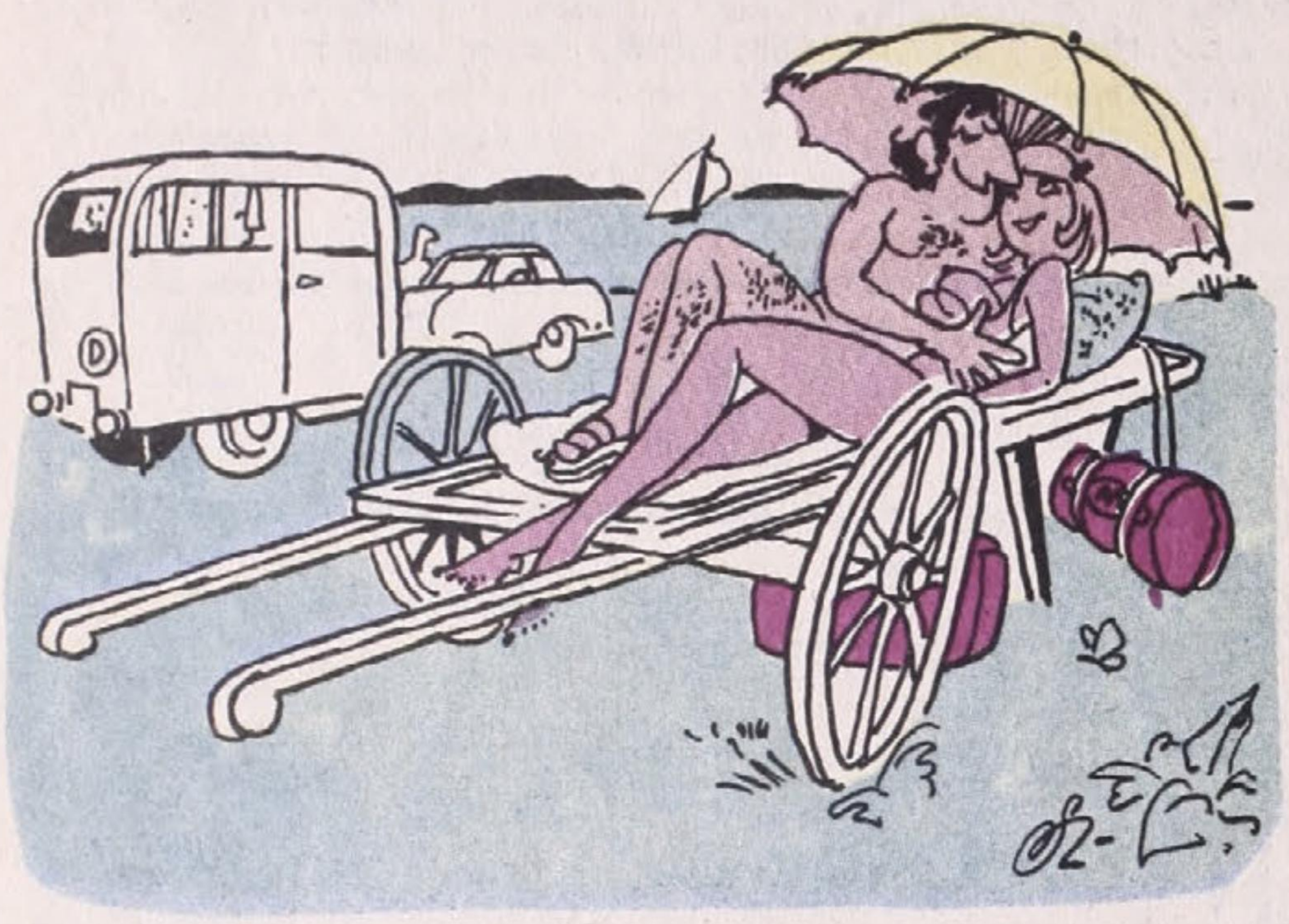
A nyereményeket postán küldjük el.

NEM BIRTÁK KIVÁRNI

– Itt tilos táborozni!

AZ ÉV LAKÓKOCSIJA

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— *Az üzemi étkezőnk a televízióra emlékeztet.*
— *Miért?*
— *Mindig ugyanazt adják.*

*

— Mit szól a fia ahhoz, hogy eladta a kocsiját és már csak kerékpáron jár?
— Továbbra is papának hív!

*

— *És hogy érzi most magát? — kérdezi az orvos a betegtől.*
— *Rosszul. Már azt sem bírom megenni, amitől ön eltiltott.*

*

— Papa, menjünk el ma este a cirkuszba!
— Nincs időm, fiam.
— De azt mondják, egy meztelen nő lovagol egy tigrisen.
— No jó. Már régen nem láttam tigrist.

*

— *Mi lesz a fiából, ha befejezte a tanulmányait?*
— *Öreg ember.*

MESÉK AZ ERDŐBŐL

A VASORRÚ BÁBA

házikójának csodájára jár ma az erdőbe tóduló tömeg! A mézeskalácsból készített tető láttán nem is titkolják irigységüket: „Boszorkányos előrelátás! Különben honnét tudta volna ez az ördögök öreganyja, hogy ezt rakassa rá – cserép helyett?!"

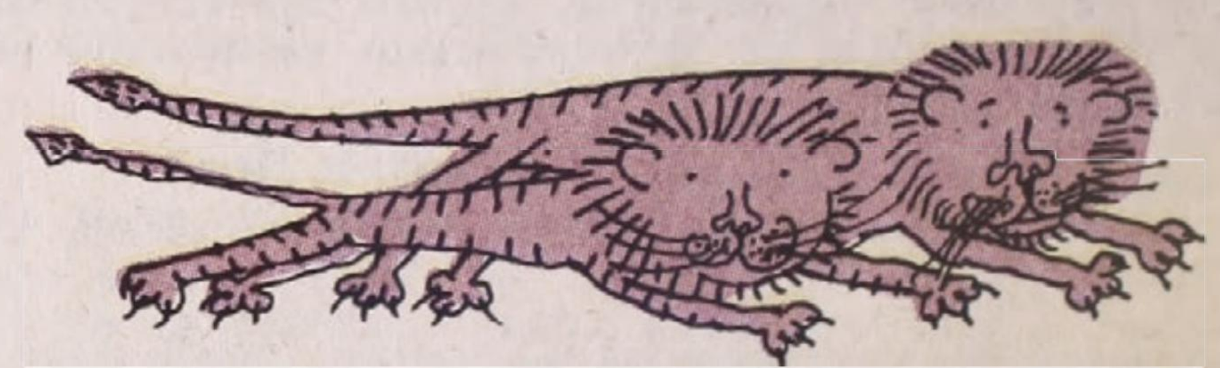
MINŐSÉGI ELLENŐR

lett az oroszlán; a tigris, a párduc és a hiéna! Szakosodva végzik dolgukat az évszázadok alatt elsajátított magas, művészi fokon! Hibátlanok is az erdei vadak. Pompás valamennyi életben maradt állat, mert a minőségi ellenőrök szorgalmasak, és szakszerű munkájuk után: egyetlen darab selejt sem – pontosabban, nyoma sem – marad!

DÍSZPOLGÁRT VÁLASZTOTT

az erdő. Vita után a listán két jelölt maradt: a favágó – és a vadász. A szavazás meglepő eredményt hozott. A szavazók zöme, egyiket sem húzta ki, ám sokan írták alá harmadiknak – a dürrögő túzokat!

Borbély Tibor

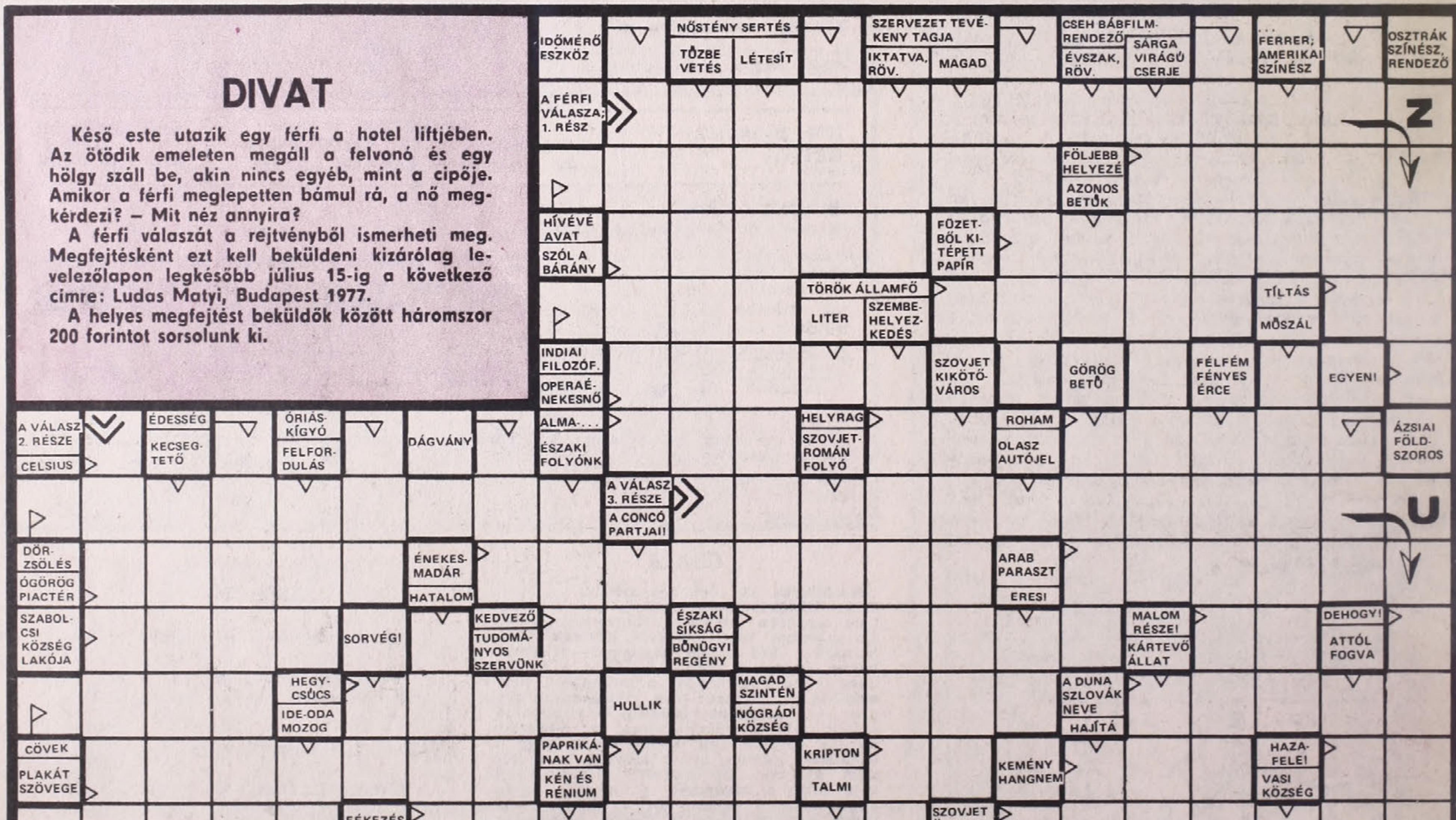

DIVAT

Késő este utazik egy férfi a hotel liftjében. Az ötödik emeleten megáll a felvonó és egy hölgy száll be, akin nincs egyéb, mint a cipője. Amikor a férfi meglepetten bámul rá, a nő megkérdezi? – Mit néz annyira?

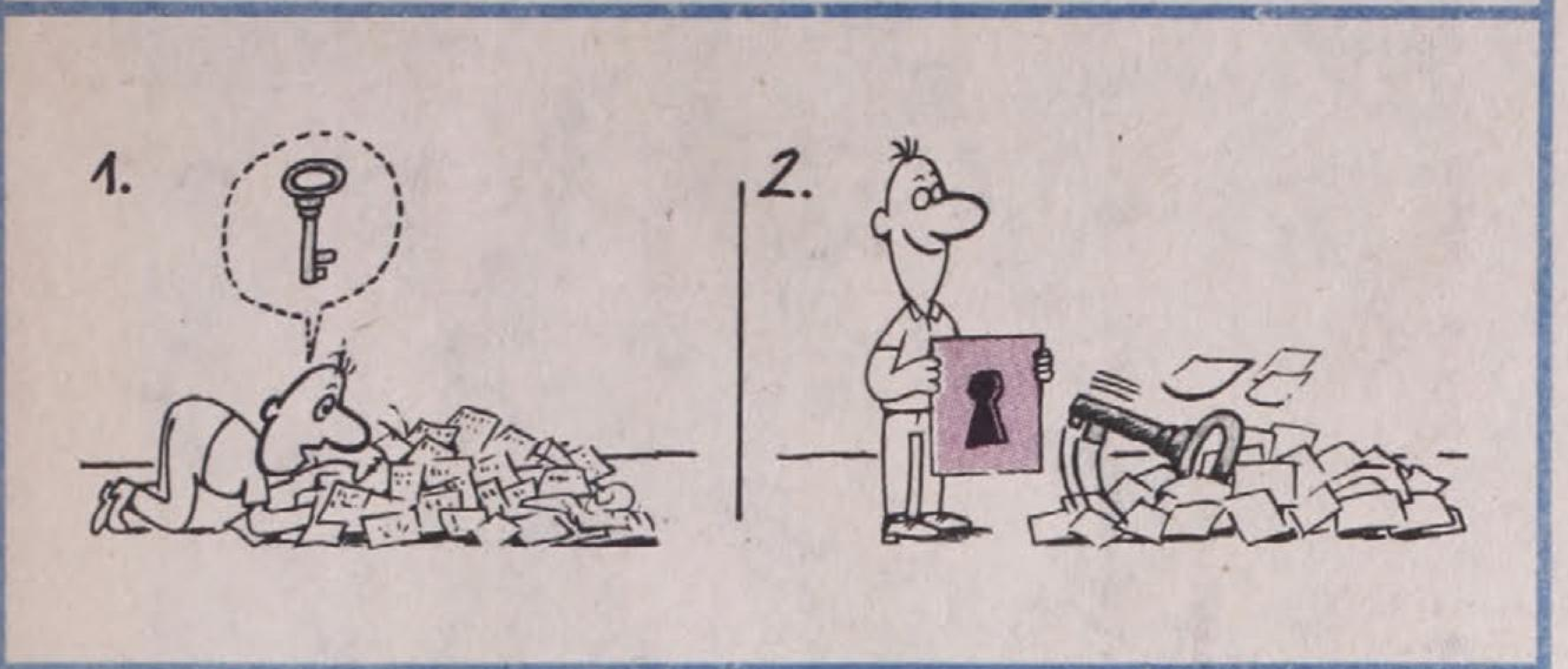
A férfi válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb július 15-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

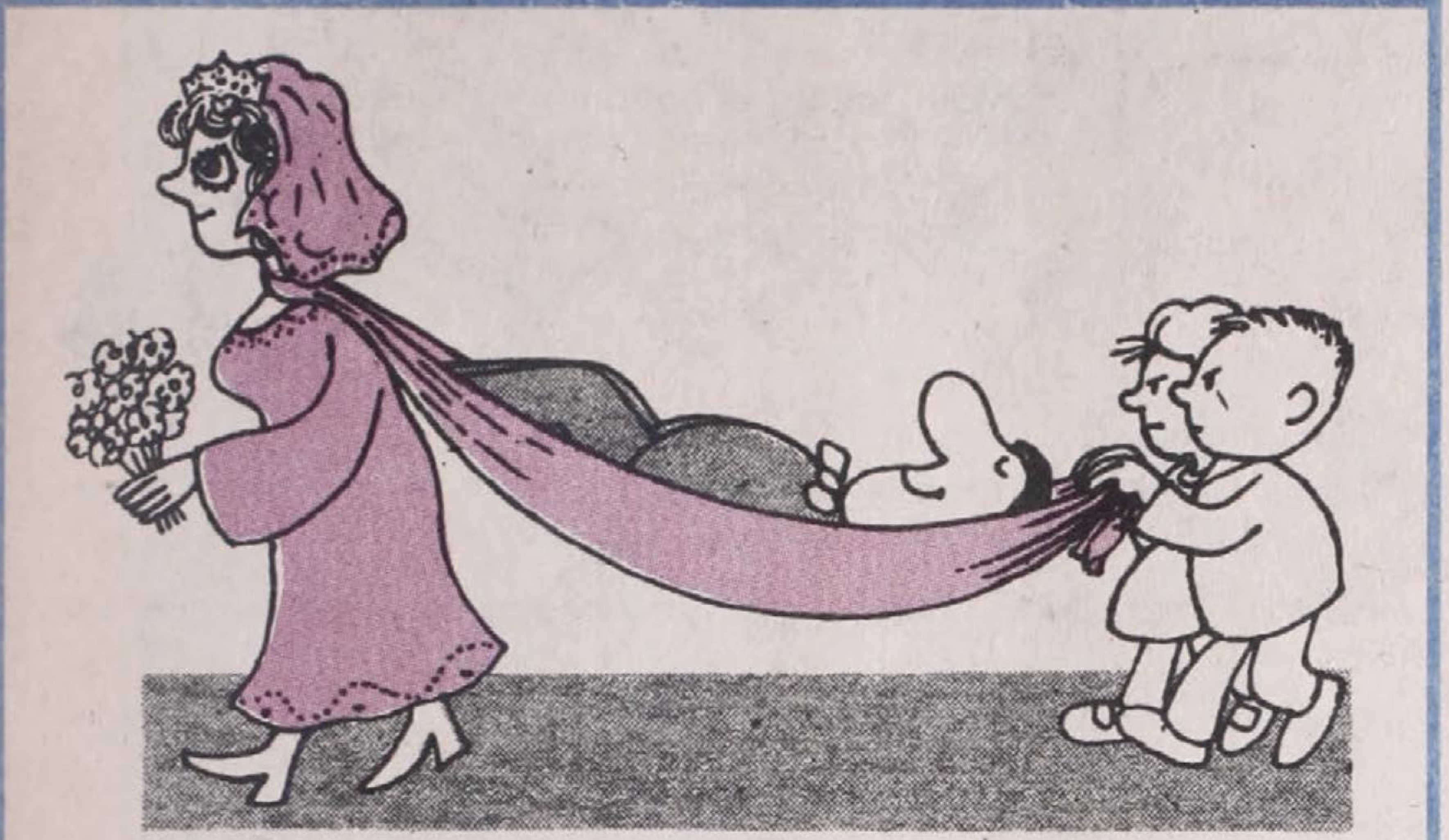
A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

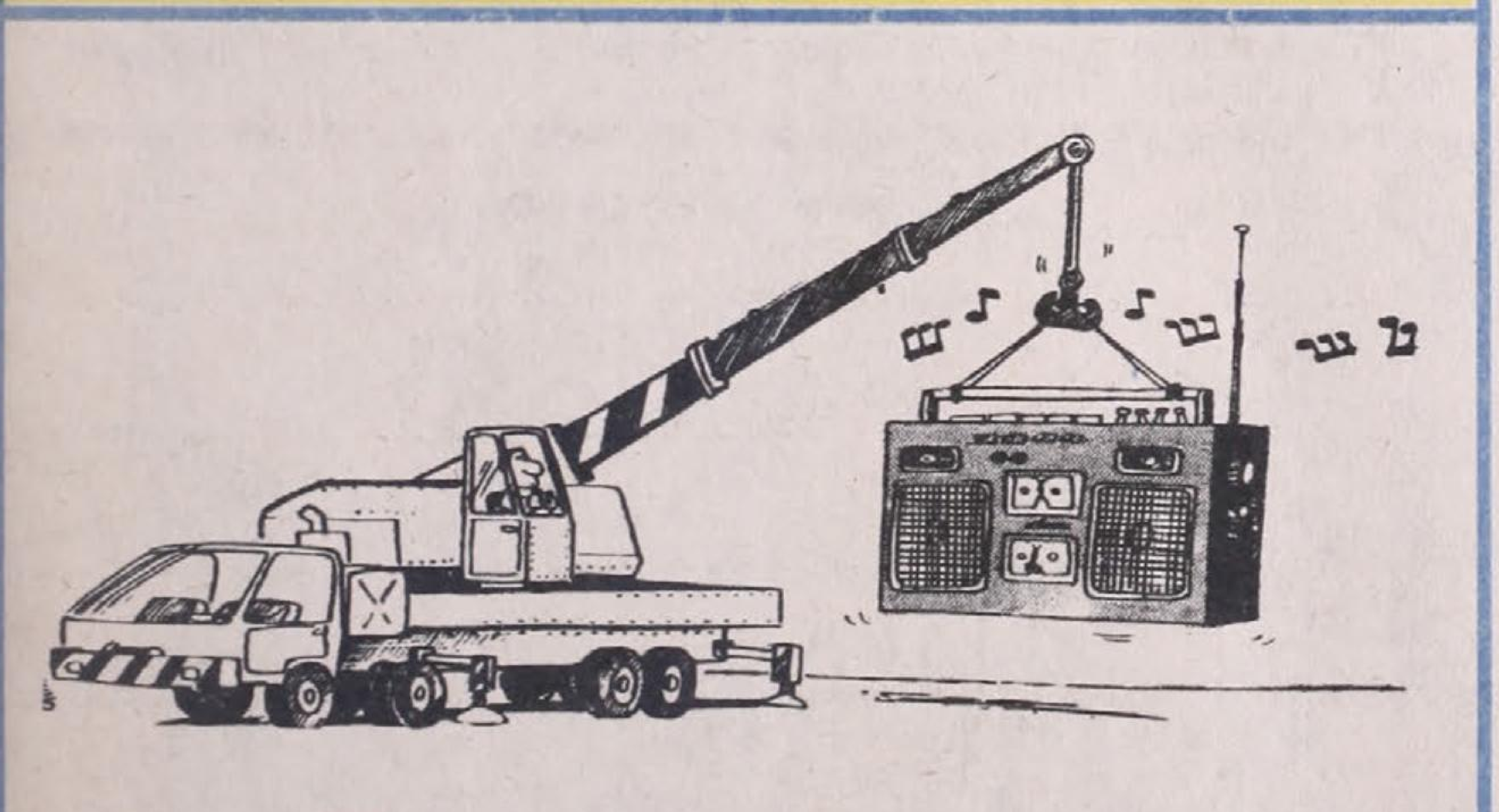
IMPORT HUMOR

KUBÁBÓL

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
85.2308/20-28
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611

MAGYAR VILÁG

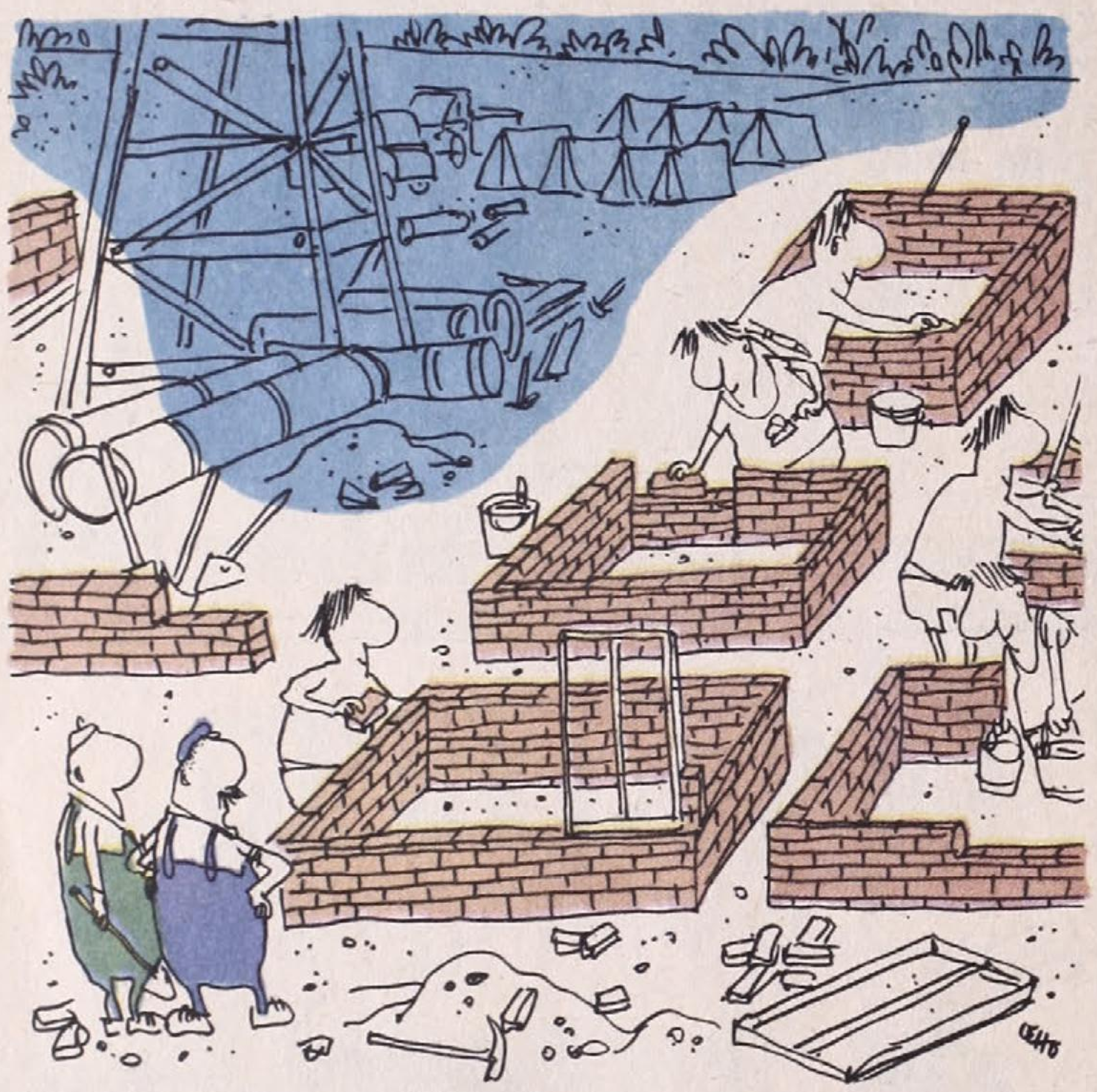

– Mintha ez a bobby egy kicsit palócosan ejtené a szavakat...

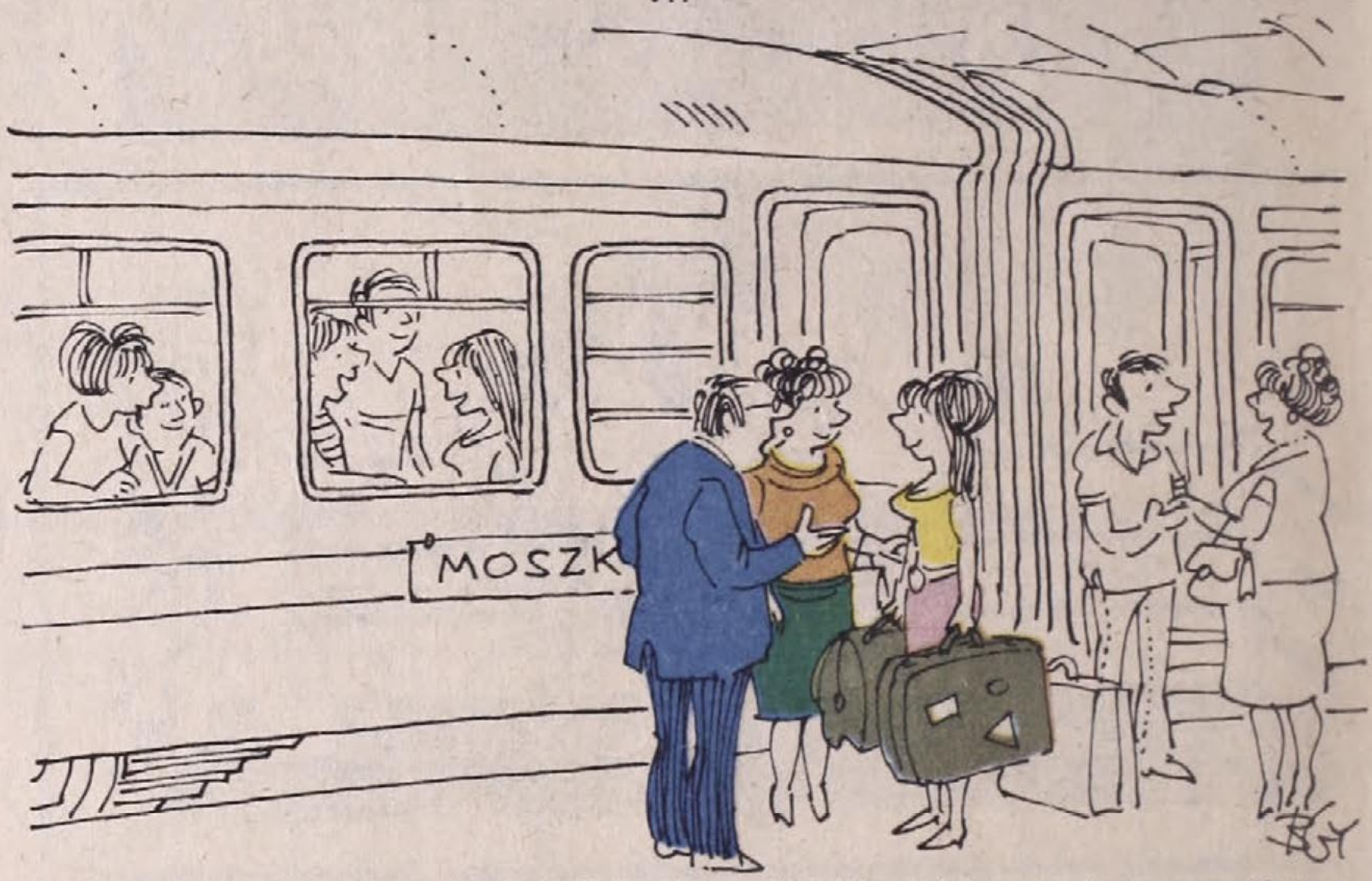
– Peche van uraságodnak, hogy pont most került hozzánk! Tegnap óta gmk-ban dolgozunk...

ÉPÍTŐTÁBOR

– Ha egy percre nem nézek oda, már mindenki a saját házát építi!

VIT

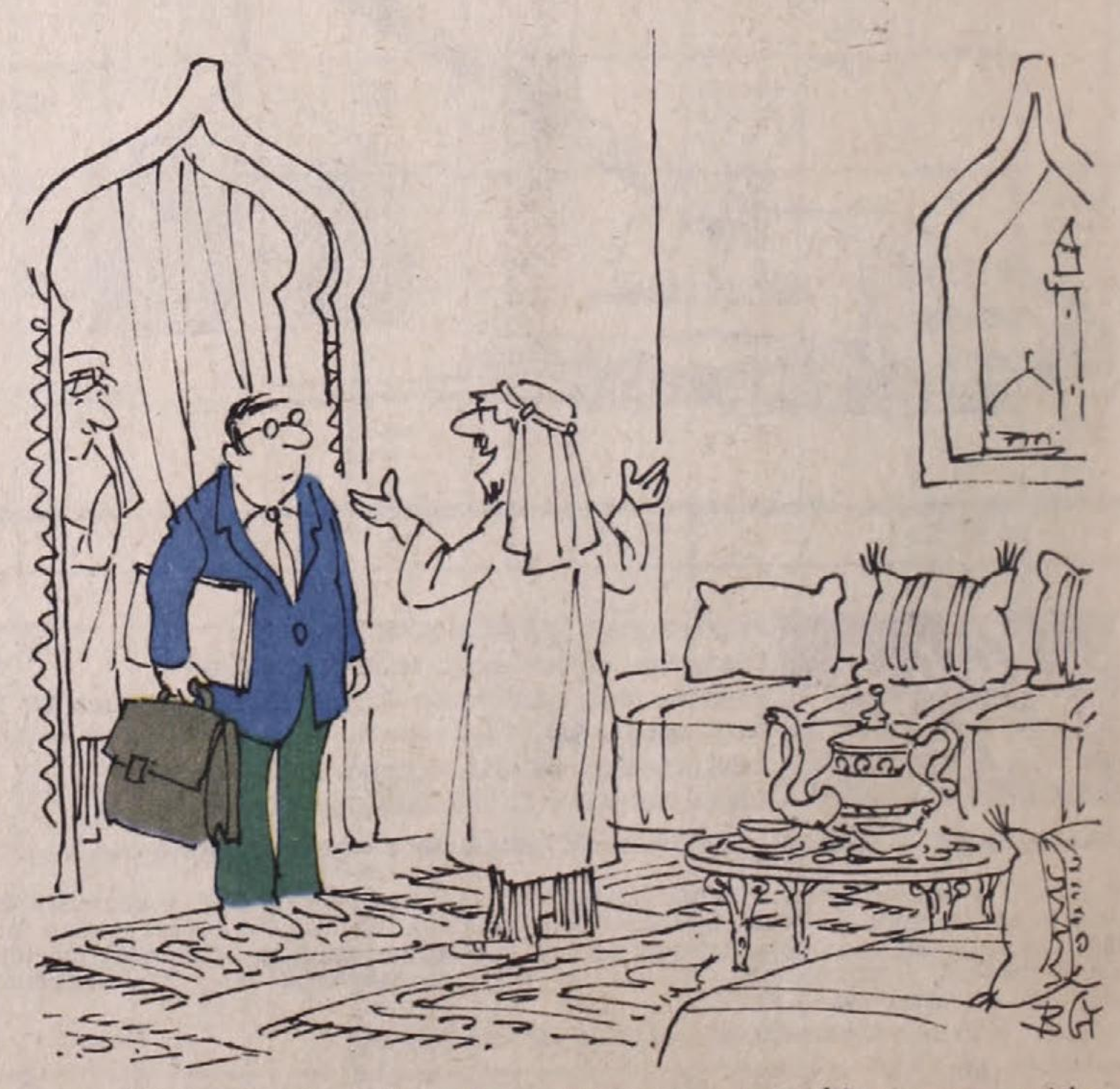
– Ti mindent túl korán megkaptok az élettől. A három nővér egy életen át hiába sóhajtozta, hogy Moszkva... Moszkva...

VÁMVIZSGÁLAT

– Ilyen csintalan a nejem. Ezek családi képek!

ÖNÁLLÓ EXPORTJOG

– Allah szeret minket, ön a héten a harmadik magyar csirkekereskedő!